Tajtékos lapoK

-de facie lunae-

dark/goth 'zine
1999/I.

„A szép igaz, az igaz szép."
/John Keats/

Dead Can Dance

Tell me about the forest-You once called home /
Mesélj nekem az erdőről-Amit egyszer otthonodnak neveztél

Búcsúzz most nővérem
Ott fent az utad
És a lelkiismereted melletted sétál
Ő a legjobb barát, akit valaha ismerni fogsz
És a múlt most a jövőd
Tanúbizonyságot visz a lelkedbe
Bebizonyosodott, hogy amit a szerelem felkínál
Nem hull terméketlen talajra

Mert a szél sír mostanában
A susogó fűben
S útjaink során helytálltunk
A véletlen pörgő kerekeiben

Hiszek egy régi törvény módszereiben
Amikor egy másik dob ütemére táncolunk
És megváltoztatjuk útjainkat
Igen, különböző utakon járunk
De mesélj még az erdőről
Amit egyszer az otthonodnak neveztél

Mert a szél sír mostanában
A susogó fűben
S a nap majd kárt tesz
A mennyekben, amit fent építünk

Apa tanítsd gyermekeidet
Jól bánni anyánkkal
Ha visszaadjuk neki gyémántjait
Gyönggyel hálálja majdan meg

De nem vagyok kegyetlen, nem, túlélem
Hogy nézzem a világot, hogy készüljek a jövőre
Hát miért nem mesélsz, gyere és mesélj
Az elhagyott világról
Gyere és mesélj

'Testis temporum, magistra vitae'*

Ataraxia

„A zene egy teljesen ezoterikus élmény, a kommunikációnak az egyetlen hatásos éteri csatornája az élők és eltávozottak, a múlt és a jelen, a párhuzamos dimenziók között, lehetővé teszi a határtalanságot, a mérhetetlen időbeli utazásokat… A zene átkel életen és halálon, s abból a szubsztanciából készül, amelyben az emberi lények örökösen sodródnak és úsznak.”

Itália meglehetősen konzervatív ország, ahol az új gondolatokat, a zenei inspirációk új forrásait nem könnyen fogadják. Mégis e föld „szülöttje” az 1985-ben alakult *Ataraxia* trió, a fenti gondolatok szerzője. Tagjai **Francesca Nicoli** (ének, dalszöveg, fuvola, dobok), **Vittorio Vandelli** (klasszikus, elektromos és szintetizátoros gitár, dobok, háttérvokálok), **Giovanni Pagliari** (szintetizátor, zongora, síp-orgona). Zenei identitásuk a spontaneitásra, és az ösztönös kreativitásra alapoz. Zenéjük és hitvallásuk egy körfolyamatba ágyazódik, mely végiggördül történelmi korokon; Atlantisz és Mu ősi civilizációin, Egyiptomot összekapcsolva a Halál ünnepével és a túlvilággal, bemutatja a középkori trubadúrokat és a mértéktelen barokk/rokokó időszakot, melyek mind-mind az emberi dráma színjátékának állomásai. A hagyományos és modern hangszerek finom ötvözete kalauzolja a hallgatót legendák és mítoszok világába, megsárgult pergamenek regélnek titokzatos hiedelmekről - a szépség eme homályos birodalmában. Dalaik a nyelvek széles skáláján szólalnak meg, úgymint latin, olasz, angol, francia, német, spanyol és portugál, mert mint mondják:

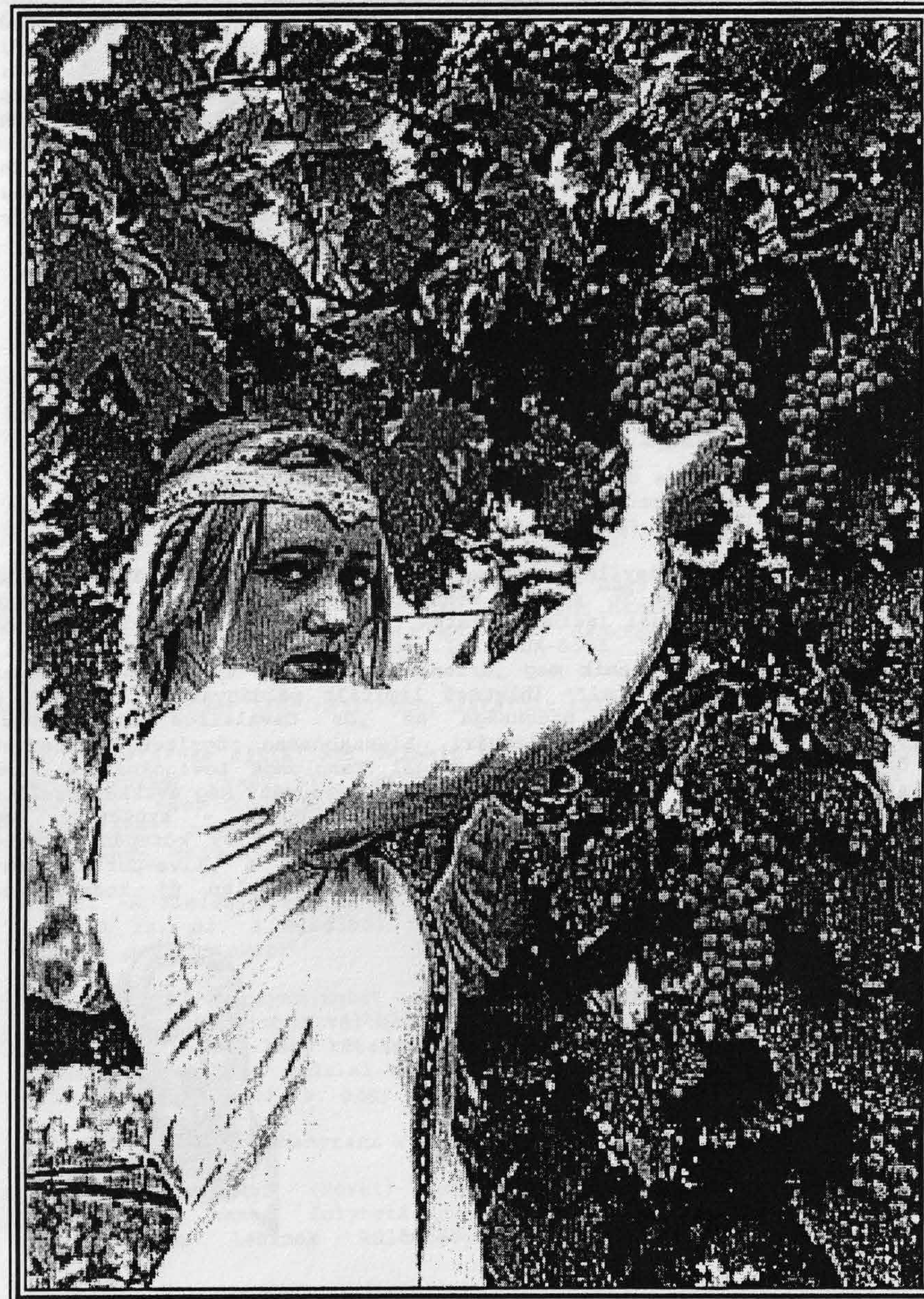
„…Szerelmesek vagyunk a hangzásba és a hangsúlyokba: a francia nyelv hangzása olyan, mint a hullámok verése; a latinnak márvány sírfelirat „íze” van; az olasz egy kert árkádok és kapuk által rejtve; az angol egy eperfa; a német egy pazar fekete bársonyfüggönyre emlékeztet; és a portugál hordozza a misztériumot és a Manuelin neogótikus katedrálisok bűvöletét.”

Az erőltetett műfaji besorolás az *Ataraxia* esetében a neogothic elnevezés, bár szerintem a lemezkiadók eme „gothic címkéje” a jobb eladási indexek reményében elcsépelt, sőt méltatlan is, nehéz minőségben és szellemiségben társára lelni az *Ataraxiának.* 13 éves aktivitásuk során újjáépítették a távoli kultúrák és hagyományok ismereteit, zeneileg szokatlan keverékét alkotva a középkori, kísérletező, kortárs stílusnak egyfajta pogány és szent rituálénak.

„Vigyen el a szirének éneke a szépség birodalmába…”

Mintegy kétévnyi hallgatás után az „**Il Fantasma Dell'Opera**” c. albumot követve jelent meg a legújabb felvételük; a „**Historiae**”, mely teljes tartalmában a középkori balladákra alapoz. A két részre tagolt (6 stúdió és 3 élő felvétel) hanganyag első fele az 1997-es őszi napéjegyenlőség

* „Az idők tanuja, az élet tanítója.”-Cicero

folyamán lett felvéve, míg a „live részt" egy középkori udvarban rögzítették a tavaszi napéjegyenlőség alatt. **Francesca** a Historiae-ról: *„Historiae a neve ennek a hangzatos könyvnek, mely középkori mesék gyűjteménye. Körülír egy képzeletbeli ódon falut, a lélek útvesztőin cipelve az egykori életformák terhét. Eme utakon utazva szedegettük fel az élet cserepeit, összegyűjtve hangtöredékeket, hallgatva a zarándokok és idegenek elbeszéléseit. Mindent leírtunk szaggatott papírokra -néha értékes pergamenekre- de néhol a szavak pótolták a jegyzeteket és a hangokat. Mi magunk is zarándokká és elbeszélőkké válva el fogjuk hozni a „Historiae"-t a Ti távoli vidékeitekre, falvaitokba és kastélyaitokba. A Tieid lesznek és amikor Te következel el fogod hagyni azokat, a hosszú kikövezett utakon lefelé."*

Röviden az album dalairól:

- Hydra Hyali: A Templomos Lovagok menete napkelet felé
- Astraea: Egy klasszikus görög mítosz
- Filava Melis: Egy idős előkelő ember a nemes halált keresi
- Scarlet Leaves: Kelta legenda a szerelemről és halálról
- Histrionia: Egy udvari bolond, aki elhagyva az Udvart megátkoz minden
- Antinea: Egy mantra az átlátszó árnyak városában hatalmast
- Li Frere Li Mestre du temple: A Templomos Lovagok eltűnéséről
- Mundus est Jocundum: Feldolgozás a Carmina Burana-ból
- Mundus Furibundus: Feldolgozás a Carmina Burana-ból

Az *Ataraxia* hangzásvilága egy sajátos vizuális koreográfiával párosul az élő performance-ok során. Koncertek százait adták elő szerte Európában **Lorenzo Busi** (színházi játék, tánc, mimika) és **Livio Bedeschi** („A Képzelet Tájai" fotó-kutatás) segítségével. A zenekar közeli jövőjébe tekintve jelenik meg **„Orlando"** címen egy szokatlan darabokat tartalmazó *Wirginia Woolf** ihletésű limitált példányszámú mini CD. A multimédiás kiadványok újdonsága az **„Os Cavaleiros Do Templo"** videokazetta, mely az 1998.januári, Lisszabonban rögzített koncertet örökíti meg. Emléket állít a Portugál Templomos Lovagoknak akiknek sikerült megőrizni a Tudás Kövének ősi misztériumát. Még évekkel ezelőtt Dél-Kelet Európában - görög-,törökországi turné - születtek meg inspirációi a **„Lost Atlantis"** névre keresztelt 1999 közepén várható stúdióalbumnak. Jelenleg az új számok mellett a „live-performance" színházi jeleneteken, és az ehhez nélkülözhetetlen új kosztümökön dolgoznak...

DISZKOGRÁFIA:

Simphonia Sine Nomine; 1994.
Ad Perpetuam Rei Memoriam; 1994.
La Malediction d'Ondine; 1995.
The Moon sang on the April Chair/
In Amoris Mortisque 10" limitált (1000); 1995.
Red Deep dirges of a November Moon; 1995.
Il Fantasma Dell'Opera; 1996.
Concerto N.6: A Baroque Plaisanterie; 1996.
Historiae; 1998.
Orlando; 1998.

Hosszú esztendők óta nem hallotunk a legendás Sumérföld krónikásairól, a Fields of the Nephilimről. Zavaros történetek keringtek dalnokáról; a Nagy Carl-ról, melyek szerint rontás, vagy valamely bűvölet kerítette hatalmába. Úgy tűnhetett varázskalapját végleg szegre akasztotta. Ám az Istenek látva a földi halandók szenvedését, útnak indították hírnökeiket a friss Gyógyliszttel, s Mc Coy-ék nemsokára újra hadrendbe állnak a Nephilimek csataterén...

Orkus: *-Miért érzed úgy, hogy időszerű a Fields of the Nephilim /F.O.T.N./ újra összeállása?*

Carl: -A szétválásunknak döntően személyes okai voltak. Eközben volt egy kis idő, amikor más dolgokat fontosabbnak véltünk, de most eljött az alkalom, hogy tovább csináljuk a F.O.T.N.-el. Egyszerűen azt mondtuk magunknak, hogy felveszünk egy új albumot.

Orkus: *-A F.O.T.N. a gothic-színpad istenei. Mit gondolsz erről a jelzőről?*

Carl: -Ki állítja ezt? (Nevet) Nyilvánvaló, hogy hízelgő számunkra, ha ilyet hallunk, feltéve, ha pozitív jelzőként használják. Ez a státus a rajongók által keletkezik, és nő, vagy csökken. Ilyet mi soha nem mondanánk magunkról.

Orkus: *-Problémát okoz néha, hogy sztárnak tartanak?*

Carl: -Sztárnak kikiáltani valakit nem jelenti feltétlenül a személyes bemutatkozást, vagy azt, amit csinálok. Ez csak egy dolog, ami a munkámmal jár. Egyébként nem érzem magam annak. Soha nem is akartam sztár lenni, csak egy utat próbáltam találni, hogy közelebb kerüljek az emberekhez, amit a zenémmel, művészetemmel elérek.

Orkus: *-A Fields élenjáró volt a goth színtéren. Manapság vannak más hatások is, pl. a metálból is került a színpadra. Hova helyezed a mostani pozíciótokat?*

Carl: -Mi mindig olyan zenét csináltunk, ami nekünk tetszett. Időközben a színpadon sok minden változott, amit mi is fontosnak tartunk. Mégis, nincs semmi okunk, hogy kötelezőnek érezzük, bármit is felvegyünk ebből. Vannak jó és rossz oldalai a „gothic-színpadnak". Néhány működőképes, néhány nem. Ez normális, hogy más emberek valami újat is kipróbálnak.

Orkus: *-És hogy fog hangzani a Fields az ezredév végén?*

Carl: -Nagyszerűen! (Nevet) Remélhetőleg... Amit csinálunk, az nem visszatérés, hanem folytatása annak, amit korábban csináltunk. Természetesen lesznek különbségek, mert szeretnénk a lehető

legdrámaibban és etikusan hangzani, és semmi mást, csakhogy ott legyünk, beálljunk és játsszunk.

Orkus: *-Egyébként vannak már új felvételek?*

Carl: -Először csak azzal kezdtük, hogy a F.O.T.N. dalokat demóverzióban lejátszottuk. Összegyűjtöttünk egy csomó dolgot, zenét, amin a múlt évben dolgoztunk. Nem tudom, hogy tudod-e, hogy Tony és én éppen egy albumot veszünk fel, ami ettől független, egy experimentális Nefilim-Side-Projekt. Ez a következő célunk. Ami a Fields-et illeti, azon még dolgozunk.

Orkus: *-Úgy hallottam, hogy az új Fields-albumon régi számok is találhatók majd, amiket új hangzással vesztek fel. Igaz ez?*

Carl: -Nem, nem! A Fields albumon nem lesz ilyesmi. Csak kedvtelésből vettünk fel Tonyval egy-két track-et ehhez az új Nefilim Projekthez. Egynémely ezekből nagyon régi Fields számok átdolgozott verziói. A F.O.T.N. album számai mind újak lesznek.

Orkus: *-Nefilim és Fields of the Nephilim. Miért mindkettő?*

Carl: -Nyilvánvaló, hogy a Fields-el ott fogjuk folytatni, ahol abbahagytuk, és nem vágunk hirtelen egy másik irányba, de egy csomó új ötletet is szereztünk. Ezeket felhasználhatjuk majd, mivel nincsenek szűklátókörű előírások, határok. A Nefilim-Projektet pedig remélhetőleg összeköthetjük multimediális művészettel is, így a publikum vizuális megjelenést is kaphat tőlünk.

Orkus: *-Tudsz már valamit a következő lemez megjelenési dátumáról?*

Carl: -A Nefilim-Projekt remélhetőleg karácsonyra elkészül, tehát teoretikusan tavasszal meg is jelenhet. A F.O.T.N. album valószínűleg a következő év végén jelenik majd meg.

Orkus: *-El tudod képzelni, hogy az új albumon egy vendég vokálossal dolgozzál együtt, esetleg egy énekesnővel?*

Carl: -Igen, elképzelhető lenne. A probléma csak az, hogy meg kell találni a megfelelő női hangot, ami az enyémet kiegészíti, illetve a kontrasztja.

Orkus: *-Kiismered magad tulajdonképpen a mai zenében?*

Carl: -Nem figyelem a most futó zenét. Leginkább a saját munkámmal vagyok elfoglalva. Néha előfordul, hogy túl sok információ jut el hozzám egyik-másikról, és aztán azon gondolkozom, hogy muszáj-e nekem minden szeméttel foglalkoznom. Nyilvánvalóan mi még mindig a rajongóink érdeklődését szeretnénk felkelteni, és természetesen fordítva is igaz. Ők nagyon sokat jelentenek nekünk.

Sopor Æternus

Shadowsphere / Árnyékvilág

Egy bús nap ez itt a Túlvilágon,
de a fájdalomnak is megvan a szépsége.
A fájdalom megmutathatja bájos arcát.
Vak, kétélű áradat,
egy különös evilági szomorúságban,
az acél szépséges teremtménye
növekszik méhemben…

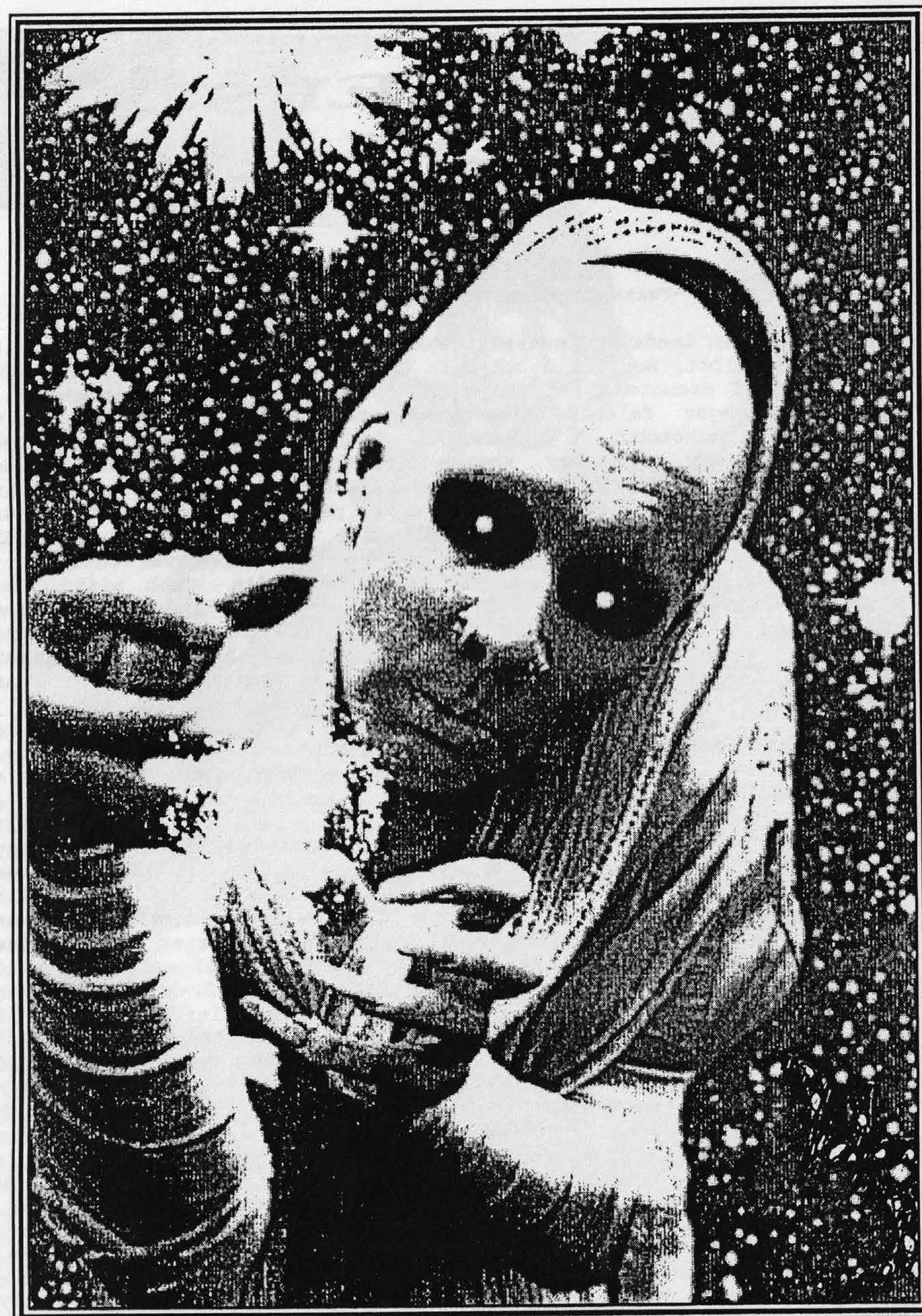
Az út a fény felé, függetlenít húsomtól,
miriád az *Ő* életet adó vörös lebegésében,
erőteljesen úszva az űrön át.
E sötétlő űr távoli,
és a hegy túlontúl magas,
felnyitom kis fekete szemeim,
és áttöröm a határokat,
hogy meghatározhassam az életemet…

Nincs űr annyira mérhetetlen,
és kétségtelenül nincs űr oly távolí,
a tapogatózó nővér érzi,
hogy szeme valahol életre lel.

Így *Ő* fél a sötétség minden lakójától.

Vakságukban sosem értik meg
a látás csábító ajándékát.

E hely hideg, vakon érezheti,
a halott fuvallat körbeöleli a sziklákat,
a magasból *Ő* aláhull,
s az angyalok csókolják
élettelen testünket élővé…

THE SISTERS OF MERCY

-Farkastorkú András és Leeds lehelete-

Ha a térképen Leeds-et keressük, akkor kicsit északkeletre nézzük azt Manchester fölött. Nos, ha a helyszín után az időpontot is pontosítanám (1981), lelki szemeim előtt nem a The Sisters of Mercy megalakulása, inkább csattogós falepke kergetése jutna eszembe egy hajdanvolt belvárosi homokozóból. Gyermekkori emlékeimhez képest nagyobb jelentőséggel bír az a tény, hogy ekkor találkozott **Gary Marx**, **Andrew Eldritch**, gitárjuk, és egy három wattos erősítő. Céljuk, hogy a rádióban hallják magukat. Így kerül forgalomba ezres példányszámban a „**THE DAMAGE DONE / WATCH / HOME OF THE HIT-MAN**” single, mely szerintük „beszerezhetetlen, sőt megfizethetetlen ” - mert több száz fontot ér. Mivel Eldritch nem érzi jól magát a dobok mögött -jobb híján-, az együttes vezető énekese lesz. Pár hónap teltével a megüresedett posztot **Craig Adams** és **Doktor Avalanche** (a másokkal ellentétben soha hűtlenné nem váló dobgép) váltja fel. 1981 Feruár 16-án adják első koncertjüket az akkori „nagyok” /*Suicide, Stooges, Chrome*/ koncertjei között. Az írásos emlékek „féktelen visszacsatolást”, „maximális visszhangosítást”, majd a végén egy „pusztító erejű üvöltést” emlegetnek, mely talán a **SISTER RAY** lehetett. Az év vége felé lép be Ben Gunn, mint másodgitáros, s '82 elején jelenik meg a „**BODY ELECTRIC / ADRENOCHROME**”. A listákon a Mercy felfelé kúszik, és „Mr Eldritch” rengeteg ajánlatot kap (pl. a *Generation X*-ből), máshol is elkelne egy ilyen bariton. Hála neki visszautasítja, s egy BBC riport -az alapkívánság teljesült-, majd egy *Psichedelic Furs*-al való közös turné után születik meg a hipnotikus és ellenállhatatlan „**ALICE / FLOORSHOW**”. Az Irgalmas Nővérek megkezdik uralkodásukat az independent listákon. A következő esztendő teltházas vidéki turnékkal kezdődik. Az igényelt hosszúságú koncertek olyan merész feldolgozásokat ihlettek, mint pl.a *Hot Chocolate*-tól vett fojtogató **EMMA**. A siker tőkévé kovácsolása helyett azonban EP-k és single-k megjelenése jellemző 1985-ig. Ám bőven van miről beszélni addig is. A 12 inch-es „**ALICE / FLOOR SHOW / PHANTOM / 1969**” és a „**THE REPTILE HOUSE**” EP-ket európai és amerikai turné követi, ezek Ben Gunn utolsó fellépései. Még az ősz folyamán készül el a 3 számos „**TEMPLE OF LOVE / HEARTLAND / GIMMIE SHELTER**” single. A Szeretet Temploma... Eldritch szerint „minden tekintetben egy szörnyeteg” a dal. Bár a hatalmas népszerűséget nemcsak ezzel éri el, hazánkban akárhol próbálnál(-tál) az elmúlt években egy DJ-től „dark zenét” kérni, tíz esetből 9 és félben ezt hallhattad. Emiatt nem favoritom a későbbi Ofra Háza-s verzió sem, ellentétben a single-n szereplő feldolgozással; „*Ez csak egy búcsúcsók*”. 1984-ben debütál 12 húros gitárjával **Wayne Hussey** a Sisters'-ben, hamarosan a csapat második frontemberévé válva. Ez már akkor előre vetíti a két dudás esetének árnyékát. Nyáron adják ki a „**BODY AND SOUL** /

TRAIN / BODY ELECTRIC / AFTERHOURS" számokat, immár a WEA lemezcég égisze alatt. Jellemezve: „a mennyország egy víziója, ahol mindenki fel van gyorsulva". Ám a siker, mely ekkor már nyilvánvaló, Andrew-ra az inspiráció helyett nyomasztólag hat. Még két turné: *Black October; Tune In, Turn On, Burn Out*. A kimerültség olyan számokban ölt testet a már halaszthatatlannak tűnő LP helyett, mint a **„WALK AWAY / POISON DOOR / ON THE WIRE"** Úgy '85 derekán **Gary Marx** pont akkor jelenti be az együttesből való távozását, amikor az első nagylemez a **„FIRST AND LAST AND ALWAYS"** megjelenik. Késve és sebzetten, de a klasszikus dalok kollekciójaként. A júliusi *Royal Albert Hall*-i koncerten ünnepelheti meg fennállásának első csúcspontját az együttes, ám mint később kiderül, hosszú évekig élőben nem adnak koncertet. Némi kárpótlás az ekkor rögzített Sisters videofilm, a **WAKE**. 1986 a változások éve, **Wayne Hussey** kilép az együttesből, magával víve **Craig Adams**-t. A turné, és az anyagiakból eredő nézeteltérések érlelték meg az elhatározást, no meg az igény egy saját zenekar alapításához. A szétválás viszonylag békés volt, ám amikor Hussey-ék demokazettája megjelent a „Sisters" név különféle változatai alatt, legendás ellenségeskedés vette kezdetét. Az ekkor egyedül lévő Eldritch nehéz helyzetbe került. A **„GIVING GROUND"** azonban bombaként robbant a *Merciful Release*-től, és a független listák élére kerül. Így egyetlen **SISTERHOOD** nevű együttes marad eredményes. Az album címe pedig **„GIFT"** (Ajándék), annak a később **THE MISSION**-t megalapító Hussey-nek, aki elől 25000 fontot happolt el. */Az albumon visszatérő motívum a Two - Five - Zero - Zero - Zero/* Az „Irgalmasok" feje ezután Németországba teszi át a székhelyét, mire az angol sajtó sértődötten szinte halottnak nyilvánítja. Ez azonban megadta azt az alkotói szabadságot, amelyre mindig is szüksége lett volna. A hírzárlat egy folyton színesedő legenda kialakulásához is vezetett, megteremtve egy misztikusabb képet. Ebbe a miliőbe születik a **„THIS CORROSION / TORCH / COLOURS"** single, mely Amerikában rögtön az első számú felvétel lesz. Bejelentkezik **Patricia Morrison** is, majd novemberben megjelenik a **FLOODLAND**, melyen az első album gitárjátéka finoman ötvöződik a szintetizátorok hátterével a **„GIFT"** kísérletezései által inspirálva. Az ősi jordániai Petra városában veszik fel a **„DOMINION"** videoklipjét '88 elején, mely már a harmadik listás dal az albumról, köztük az örök **„LUCRETIA MY REFLECTION"**-el: „Két világ és közte forró fém"… 1989-ben jelenik meg egy compilation video **SHOT** címen, rajta a lírai 1959-al, melynek Eldritch a rendezője és producere is. Több mint egy év telik el ezután, új tagokkal bővül a duó, s az alkotómunkában már kevesebb részt vállaló Patricia-t Tony James váltja fel, Andrewnek pedig **Andreas Bruhn** az új szerzőtársa. Igy jelenik meg a '90-es album, a **„VISION THING"**. Magabiztos arrogancia, teljes érzéketlenség. A gitárok durvábbak, a szintetizátorok dísztelenebbek, de Eldritch baritonja e vihar közepette is tiszta: „egy intellektuális bűvészmutatványa a gyönyörű kegyetlenségnek." Az albummal világ körüli turnéra indulnak, meglepő koncerteket adva Írországban, majd Brazília és Észak-Amerika után visszarepülve szerte egész Európában. Így jutottak el 1991. Május 2-án Lengyelország után Budapestre, a Petőfi Csarnokba. Nehéz felidéznem a koncert emlékét, de egy biztos: így 8 év távlatából nem az „életem koncertje" volt. Andrew-et nem igazán inspirálhatta az a mintegy 6-7000 rajongó, így a zenén, rengeteg füstön kívül nem sok „plusz" jött le a színpadról. Furcsa, de „utánunk" a *Public Enemy*-vel próbálnak több közös turnét rendezni, amik a szervezők aggályai miatt meghiúsulnak. A **THE SISTERS OF MERCY** bibliográfiájában az 1992-es év az, amikortól valós alkotómunkáról nem beszélhetünk már. Megjelenik a korai

anyagok válogatását tartalmazó **„SOME GIRLS WANDER BY MISTAKE"**, mely alkalmas arra ,hogy az újabb rajongók gyorsan átfogó képet alkothassanak a Mercy munkásságáról. A *Depeche Mode*-val közös nyári fellépéseket követte az 1993-as **Greatest Hits** album az **„A SLIGHT CASE OF OVERBOMBING"**. Hogy miért az egyetlen új nóta 1997-ig az ekkor megjelent **„UNDER THE GUN"** arra nehéz megtalálni a választ. Mert három éven keresztül húzódik a WEA lemezkiadóval a vita, majd az ezt követő szakítás? Vagy az amúgy nagy lábon élő Eldritch egyszerűbbnek találta az amúgy kevés munkával jól jövedelmező válogatások kiadását? Talán az inspirációk hiányoztak egy évtized alkotó munkája után? Ha ezekkel a „költői kérdésekkel" záródna eme írás, talán el sem készült volna. De az 1997 -es év meglepetésekkel szolgált egy SSV projekt néven napvilágot látott anyaggal. A „Nővéreket" újraszervezte Eldritch, így **Adam Pearson**, **Chris Sheelnan** (gitárok), **Ravey Davey** (Avalanche segédje) reményeket kelthet egy teljesen új munka elkészülésére. Bár a fent említett projekt kiadói nyomás hatására készült, s Andrew szerint is hallgathatatlan. A '98-as év eleji turnén *„Event Horizont"*,és a nyári *„Summer"* koncertsorozaton teljesen új számok is hallhatóak voltak. A különböző TV interjúk és nyilatkozatok szerint a **THE SISTERS OF MERCY** él és dolgozik, csak hiányában van egy tisztességes lemezkiadónak. Ennek tükrében könnyen elképzelhető, hogy ismét a régen bevált néhány számos single-k kiadása várható az 1998-as év végén.

FIRST AND LAST AND ALWAYS

Fekete bolygó / Black planet

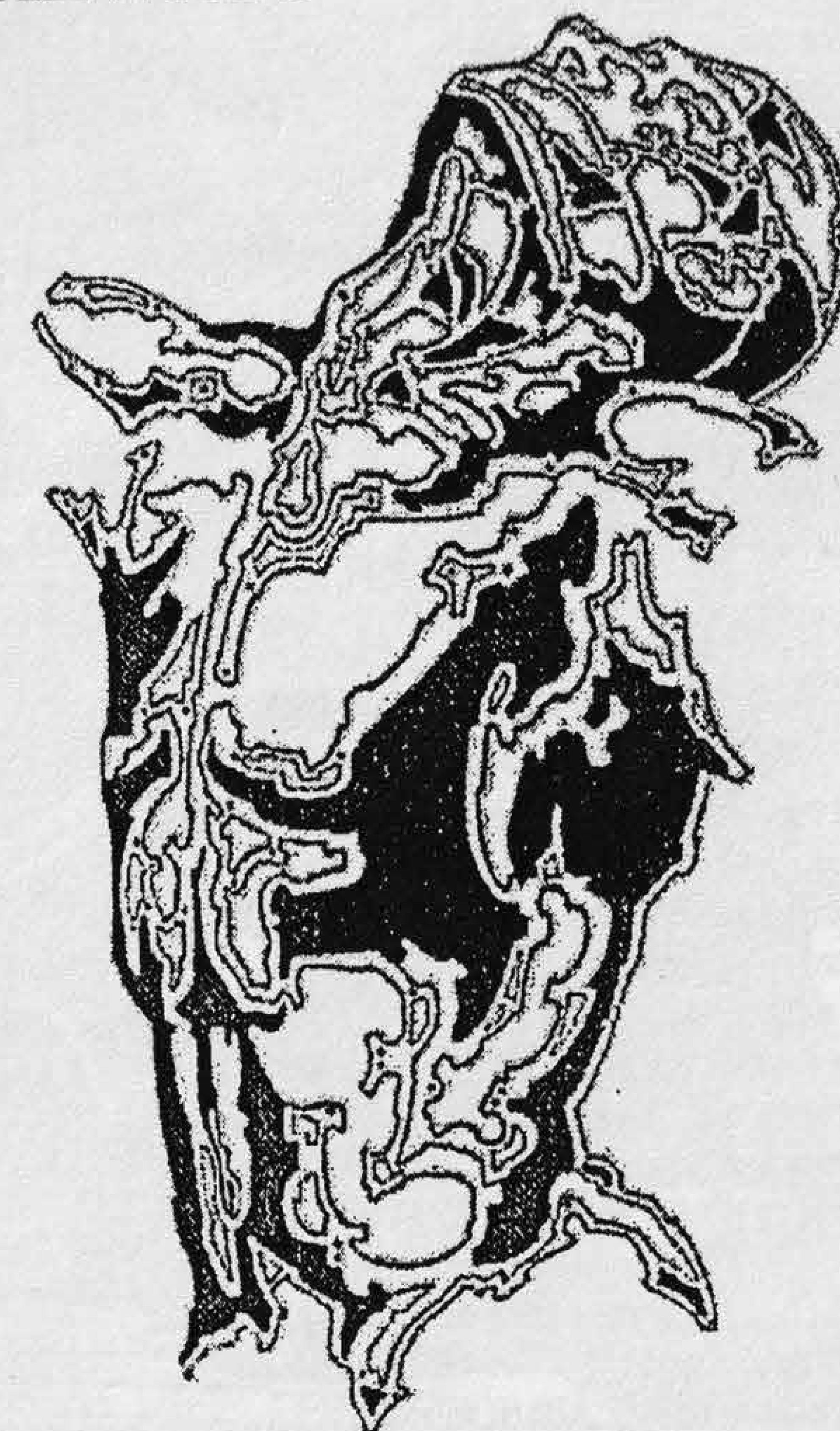
(A nyugati égbolton) (Jöjj, királyságom)

Még mindig olyan sötét van egész Európában
És én a 101-es főúton hajtok lefelé
Az óceán felől igyekszem napnyugta felé
Királyságom eljövetele felé
A fekete, fekete bolygó felé
Fekete, fekete világ

Rohanok a sugárzás körül
Rohanok a savas eső körül
A fekete, fekete bolygón
A fekete bolygó túlnyúlik a főúton
Értelmem látókörén kívül
Emlékezetemen kívül
Fekete világ értelmemen kívül

Még mindig olyan sötét van egész Európában
És a szivárvány emelkedik itt
A nyugati égbolton a gyilkosság
Megmutatni a nagy fehér kikötő végénél
Én látok egy fekete, fekete bolygót
Egy fekete, fekete világot

Rohanok a sugárzás körül

Állítsd be, kapcsold be, égj ki
A savas esőben
Egy fekete, fekete bolygón
Egy fekete világban

Sétálj el / Walk away

És nyáron, amikor a felhők átszűrődnek
Én is mehetnék ugyanazon az úton
Ha Te és én tudnánk együtt beszélgetni
Nos, én feltételezem, megtehetnénk
Ha Te és én együtt sétálnánk
Aztán mindig körbezártan
És most hosszasan bámulsz az ajtónyílás felé
Amikor az idő lezuhanva érkezik
És amikor az eső leesik
Mit választanál: menni, vagy maradni?
Az elsétálást vagy az ittmaradást választanád?
Elsétálnál, elsétálnál, elsétálnál?

Keresztül, amikor az eső leesik
Láthatnám rajta keresztül ugyanazt az időt
Ha Te megneveznéd a dolgokat
Melyeket szóba hozol nekem
Akkor azt tudnám mondani, ez nem teljesen igaz
Ha Te nem ismered, vagy érted igazán
A mögötte lévő körülményt
Azután én világossá tehetném a gondolataidat
És Neked nem kell majd elmenned
És amikor az eső leesik
Mit választanál: menni vagy maradni?
Az elsétálást választanád?
Az itt maradást választanád?
Elsétálnál, elsétálnál, elsétálnál?

Nincs idő sírni / No time to cry

Ez csak egy érzés, néha átélem
Egy érzés, néha
És rémültté válok, csakúgy mint te
Én is megrémültem, de…

/Nincs nincs nincs/ idő a szívfájdalomra
/Nincs nincs nincs/ idő elrohanni és elrejtőzni
/Nincs nincs nincs/ idő letörni
/Nincs nincs nincs/ idő sírni

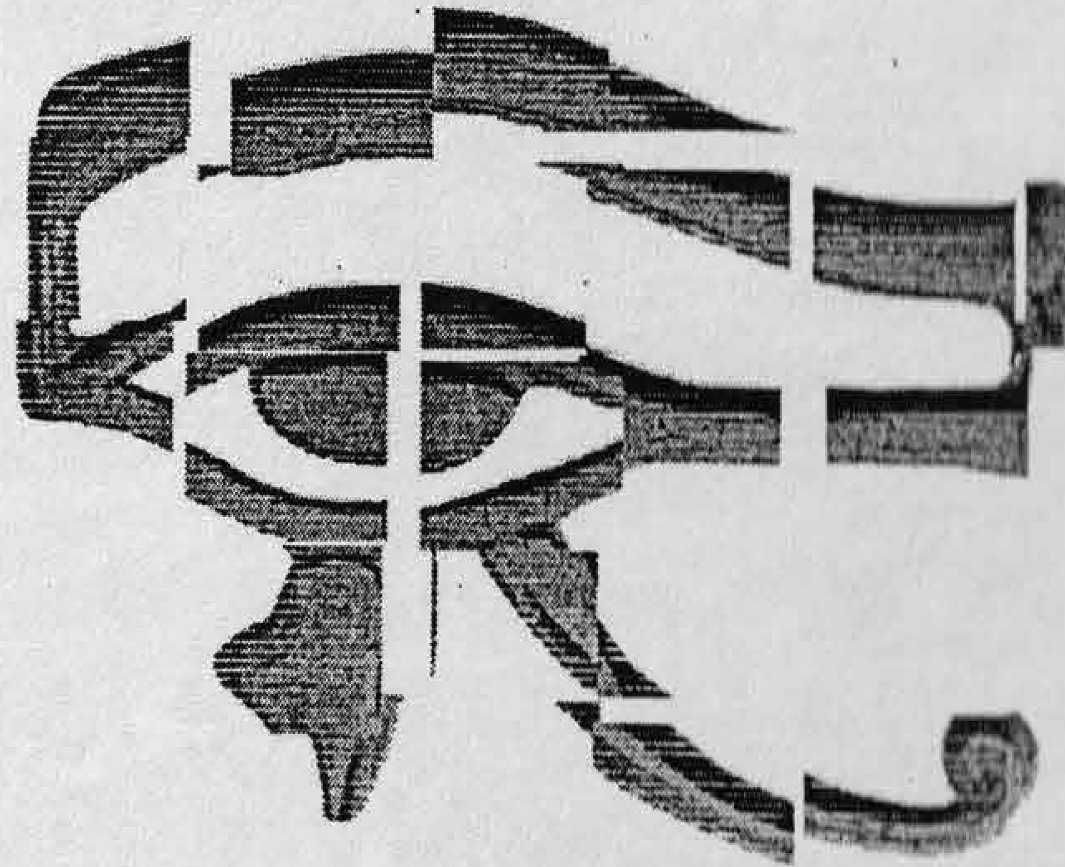
Néha a világban, amint meg kell ráznod a kezet
Amely táplál téged
Ez pont olyan, ahogy Ádám mondja

Nem olyan nehéz megérteni
Ez pont olyan, mint mindig lesüllyedni
Ez pont olyan, mintha Jézus soha nem jött volna el
És amit vártál, hogy rátalálsz
Ez pont olyan, mintha mindig itt lenne újra

/Nincs nincs nincs/ idő...

Minden rendben lesz
Minden jóra fog fordulni
Néhány éjszakát még mindig tudok aludni
És a hangok az idővel együtt elmúlnak
Nem tartok meg időt a könnyeknek
Nincs idő sírni
Nincs idő aggodalomra
És nem tartok meg időt a sírásra
/Nincs nincs nincs/ idő...

Egy szikla és egy nehéz hely / A rock and a hard place

És a lány jött, hogy megkeressen engem
Nevet és ártatlanságot árult nekem
Vette a kulcsomat
És azt mondta, kövessem
Lent karpereceivel és célzásával
Egyik templomban a kútvölgyből
A lány egy menedékhelyet akart
És egy helyet, ahol elrejtőzhet
Úgyhogy adtam neki egy alibit, hogy fogadja
De egy szikla és egy nehéz hely vár rám
Az ördög és a mélykék tenger között
Minden, amit valaha tettem, jól vagy rosszul
Elrejtett a hozzátartozók szeme elől

És nem volt szívem elmesélni a lánynak, mié
És nem volt hozzám illő, hogy
Nem akartam tőle elbúcsúzni
De ok és hatás kéz a kézben járnak
Az ördöggel, akit talán érdekel
De én nem bánom, és azt gondoltam
A lány soha nem fog eléggé megérteni
Ezért otthagytam őt abban az éjszakában
És meg fog-e találni engem?
Nem hiszem, nem
Amikor jössz, jöjj egyedül
És én elmentem
Nagyon messzire
Nagyon messzire

És nem volt szívem elmesélni a lánynak, miért...

Marian

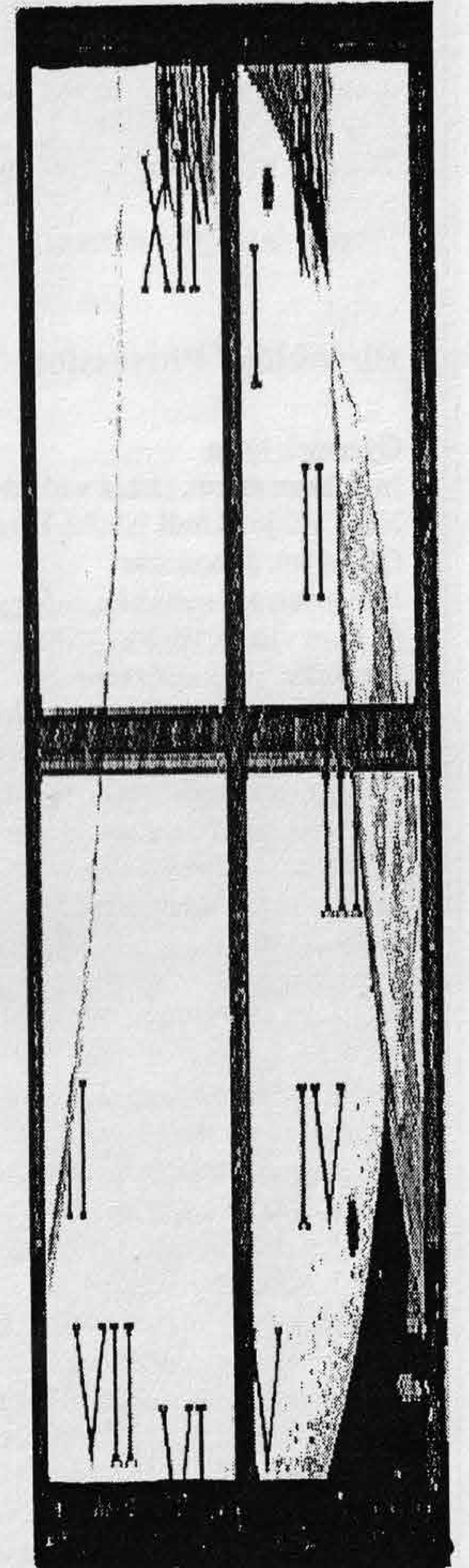
Az arcok tengerében, a kétség tengerében
Ezen a kegyetlen helyen, hangod az örvény felett
A bolondok hajójának nyomában
Még lejjebb zuhanok
Ha látsz engem, Marian, nyújtsd a kezed
És vigyél haza...

Hallom, hogy hívod Mariant...
A vízen keresztül, a hullámon keresztül
Hallom, hogy hívod Mariant
Hallod, hogy hívlak Téged
Hogy ments meg, ments meg, ments meg a sírtól...
Marian...

Marian, egy súly nehezedik rám
És a nyomás mindenütt túl erős
Mélyen lélegezni, hosszan lélegezni
És nehéz lenyomni a vizet és elaludni
Még tovább süllyedni
A végzetes hullámok alá
Marian, azt hiszem megfulladok
Ez a tenger megöl engem...

Hallom, hogy hívod Mariant...

Amit tudok és amit tudtam
Már nem tudom többé egyáltalán
Adj nekem megint valami szépet
Húzz ki a tengerből
Hallom, hogy hívod Mariant
Hallod, hogy kiáltok, itt egyedül vagyok
Hallom, hogy hívod Mariant
A segítséged nélkül elveszek ezen a helyen

Először és utoljára és mindig / First & Last & Always

Nézz meg egy testet, és a halott napok álmát
Követve elveszve és vakon
Élve, messzire innen
A holnapot nehéz megtalálni
És úgy tűnik, mint ígéretek 25 éve
És adj nekem még színhelyet
A korábban hallott használtruhákról

Először és utoljára és mindig: az idők végezetéig
Először és utoljára és mindig: enyém

Lehet, hogy ez nem könnyű
Lehet, hogy egy túl hosszú út

Mondd, mondd, hogy a közelemben leszel
Amikor a nyilvánvalóság végigjön

Először és utoljára és mindig: a hívásom, az időm
Először és utoljára és mindig: enyém

Nézz meg egy helyet, és a halott napok álmát
Egy következő elveszett és vak
A szívemen keresztül ezüsttel
Itt van a kés mögöttem
Úgy tűnik, mint 25 éve
A valaha utánnak, a valaha még-még-még
Úgy tűnik, ezt az arcot
Túlontúl sokáig hordtam érted ezelőtt

Először és utoljára és mindig

Birtoklás / Possession

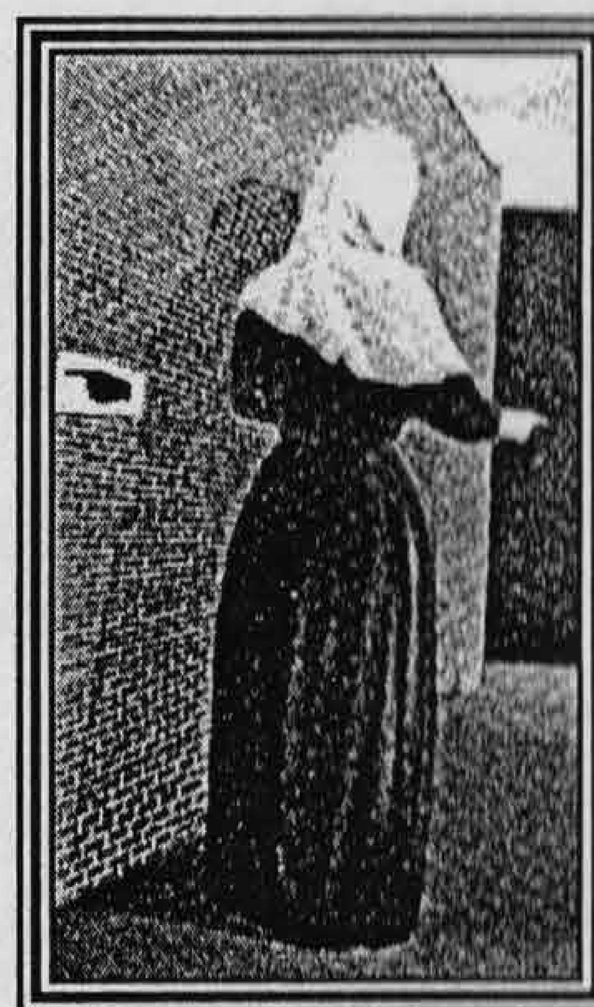
Gyermek hulla
Imádkozz értem, játssz vad kártyákért
Nézd a fejed körül lebukó házat, nekem otthonom
Olyan sok álmodozás
Néhányan azt mondják, hideggé válok
És nem viszek véghez semmit, vágás két módon…
Birtoklás: véghezviszem…
Állítsd ezeket a képeket a polcodra
Hordd a szívedet a kabátujjad felett
Hordj olyan ruhát, melyen keresztüllláthatsz
Lásd önmagad belülről
Én leszek a képzeleted
Szakítsd szét, amiben hiszel
Pusztítsd el a meggyőződésed
Vidd magaddal a büszkeségemet, semmit ne hagyj
De a roncs szétvágva, két részre…

Birtoklás: rázd, rázd, rázd, rázd
Valahogyan a tény átszállít, és a képzelgés áthatol
Valahogyan sírok, hogy letörjek érted
Így száll át a kétség, az ellentmondás áthatol
Így hazudok, kárpótolva és boldogítva érted
Birtoklás: véghezviszem…
Gyermek (semmi), imádkozz értem (de a roncs)
Játssz vad kártyáiddal (vágd ketté)
Néhányan azt mondják, hideggé válok
Véghezviszem, lent a fejed körül (semmi)
Nekem otthonom (de a roncs)
Olyan sok álmodozás, nézd a birtoklásod körül
lebukó házat: rázd, rázd ,rázd, rázd
Birtoklás: véghezviszem
Birtoklás: rázd, rázd, rázd, rázd
Birtoklás: megtartom…

Kilenc amíg kilenc / Nine while nine

És idegenül elmúlik
És én a vonatra várok
Újra utolérve ezen a vonalon
És lassan múlik
Gyilkos idő, de jobb, mint a jövőben élni
És még mindig van néhány a leveleidből nálam
És azt gondoltam néha, vagy túl sokat olvastam
És gondolom , tudod
Igyuk le magunkat halálra, a víz alá
És a vér ára az űzött havon
És a rúzsfolt a cigarettámon
Zúzmara az ablaküvegen
Kilenc amíg kilenc, és én a vonatra várok...
Ő azt mondta: emlékszel az időre, amikor angyalok
Emlékszel az időre, amikor félelem
Azokban a napokban, amikor erősebb voltam
Azokban a napokban, amikor itt voltál – mondta
Amikor a napoknak nem volt kezdetük
Amíg a napoknak nem volt végük
Amikor az árnyékok nem nőttek tovább
Nem ismertem más barátot, de te vad voltál...

Zúzmara ezeken a cigarettákon
Rúzsfolt az ablaküvegen
És már elvesztettem a külső világ érzékelését
De nem tudok felejteni, ezért a neved szólítom
És egy életet keresek magamnak
És egy életet keresek neked
Magammal beszélgetek újra, és átkozott hideg van
Ez nem igaz, és átsétálok a vonaton
Megpróbálok kitartani, a vonatra várva,
És csak azt keresem, amit Te akarsz, de magányos itt
És azt gondolom, tudtad, és várok, várok hiába
Kilenc míg kilenc, és én a vonatra várok...

Logika / Logic

Nézd őket, amint felborulnak
Nézd őket, amint még mindig állnak
Semmi, csak egy kés minden, amire szükségem van
Hogy éljek egy életért
Adj nekem egyetlen jó esélyt
Adj nekem többet...

(Nők) és nők jönnek és mennek
(Beszélnek) rólam beszélnek, mintha ismernének
(Férfiak) vesznek és eladnak
És a világ forog tovább
Emberek fáznak és emberek égnek el

Semmi, csak egy kés minden, amire szükségem van
Hogy éljek egy életért
Adj nekem egyetlen jó esélyt
Adj nekem több... (Amphetamine logikát)
Találj rá
Izzítsd fel a kezedben
Gyújtsd fel
Ahogy a gyertyák égnek
Ahogy a Katalin-kerék forog tovább
Semmi, csak a kés minden, amire szükségem van
Hogy éljek egy életért
Adj nekem egyetlen jó esélyt
Adj nekem több... (Amphetamine logikát)

Egyfajta különös / Some kind of stranger

És igen, én hiszek abban, amink lett
De a szavak útban vannak
És csak tegnap volt
Amikor indulóban voltam
Az isten tudja, mit is próbáltam mondani
De hallottam milliónyi beszélgetést
Mentek oda, ahol azelőtt voltak
Látható az út, mely óvatosan elnyúlik
Bizonytalankodom az ajtóban
És mindaz, amit biztosan tudtam
Mindaz, amit igaznak tudtam
Most tudom, nem jelentenek túl sokat
Amikor szembehelyezkedem az érzéssel
A forróság bent
Amikor a testek találkoznak
Amikor az ujjak összeérnek

Minden szavam másodkézből való
És haszontalan ennek arcában
Józan, és rímel, és ítél
Elsápadok egy egyszerű csók mellett
És én már annyi dolgot hallottam
Hogy képtelen vagyok megérteni bármit is
Bármikor letelepedném
Az ismeretlen lábnyomokért
Kint az előszobában

Mindaz amit igaznak tudtam...

Mivel a világ kegyetlen
És az ígéretek összetörtek
Ne próbáld elmondani nekem
Semmit ne próbálj elmondani nekem
Te igaz leszel nekem, te tudod
A valódi igazságot, amit soha nem mondtak ki
És én tudom, hogy a világ hideg

De ha Te ragaszkodsz ahhoz, amit kitalálsz
Talán nem törődsz annyira vele
Bár még ennek is el kell tűnnie
És az emlékek talán évekig élnek
De a nevek már csak emléktárgyak
Valamifajta angyal, engedd meg nekem
Hogy a szemedbe nézzek
Ne adj fel nekem kérdéseket és miérteket
Az indok nem meglepetés

Nem érdekelnek a szavak
Melyek nem tartoznak sehová
Nem érdekel, hogy hívnak, mondd el később
Ha elmondod egyáltalán
Tudok várni még hosszú –hosszú ideig
Mielőtt hallok egy másik szerelmes dalt
Gyere ide, azt gondolom, gyönyörű vagy
Ajtóm szélesre ki van tárva
Valamifajta angyal, gyere beljebb
Gyere ide, azt gondolom, gyönyörű vagy
Azt gondolom, gyönyörű, gyönyörű vagy
...Valamifajta különös, gyere beljebb

Switchblade Symphony

-hajfestés a babaházban-

Ha a San Francisco-i főiskolai rádiót, vagy a Live 105 elnevezésű kereskedelmi rádióállomást hallgathatnánk, többször találkoznánk a **Switchblade Symp-hony** nevével, hiszen szülővá-rosukban ***Tina Root*** /ének/, ***Susan Wallace*** /szintetizátor, sampler/ hamar népszerűvé tette az akkor még (1989) duó felállású zenekart. Álomszerű, sötét képi ábrázolás, a klasszikus és teátrális zenei stílusok időtlen romantikája ágyazódik bele egy dinamikus, kemény, ütemes és buja elektronikába, meghökkentő csavarokkal, képtelen zenei fordulatokkal. Nem is kellett sok idő ahhoz, hogy az underground zenei körökben elnyerjék a méltó figyelmet. Ezt a figyelmet erősítik számtalan fellépéssel, majd saját kiadású EP-jükkel, a **„Fable"** (Mese)-vel, mely „egy tündérmeseszerű világot teremtett, mely tele van kísértetlakta babaházak és rémisztgető táncoló bábok képeivel."* 1995-ben jelenik meg az első, teljes hosszúságú albumuk, a **„Serpentine Gallery"** a ***Cleopatra Records***-nál**, mely már önmagában figyelemfelkeltő. Már ekkor egy „elkövetkező Nagy Gothic Zenekarként" emlegetik. Hogy gothic-e vagy sem, lényegtelen, a sajtóvisszhang mértéke és minősége valószínűleg az eredetiségnek, a besorolhatatlanságnak szól. Mert a **Switchblade Symphony** az 1996-ban új felállással jelentkeznek, ez máig véglegesnek mondható; kiegészültek ***George Earth*** /gitárok/, és ***Eric Gebow*** /dob, ütőhangszerek/ tagokkal. Ekkortájt készítették el kizárólag a rajongóiknak -bolti forgalomba nem került- a **„Scrapbook"** c. albumot, közreműködtek a *Siouxsie Tribute* válogatás albumon, Tina a **Das Ich** új albumán énekesként részt vett. Eközben a „Cleopatra bandákkal" többek között a **Christian Death**-tel és a **Big Electric Cat**-tel vannak közös koncertjeik. Új albumuk megjelenésekor -**„Bread and Jam for Frances"**- élik legsikeresebb évüket, a **Type 'O Negative** előzenekaraként ***Peter Steele*** kifejezett kérésére koncerteznek több alkalommal. Úgy tűnik, a siker nem száll a fejükbe, nem a különböző zenei pletykarovatok szereplői ők, inkább az egyre nagyobb sztárság ellenére a rajongókkal még szorosabban tartott kapcsolat, ami a **Switchblade Symphony**-ra jellemző.

*Eric Fischer, Propaganda magazin
**a Tajtékos Lapok II.-ben helytelenül a 4AD van kiadóként megjelölve

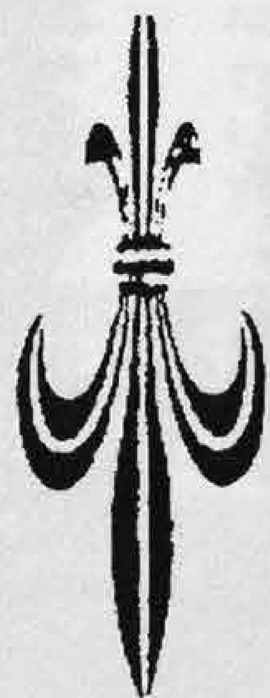
Tony Wakeford

Cupid & Death – Kupidó és Halál

Ha Cupido és Halál versenyeznének,
melyikük törné össze a szíveket kevésbé?
Nyári Naptól a Téli Holdig
a mi időnk gyorsan telik.
Lehunyt szem és a nyitott ajtó
Szerelem és Halál után – ki más hívhatna?

Mikor a Pokol visszatér a fejembe,
s mikor szimbólumok ébrednek – hogy halottnak kellene maradni
az éjszakai támadások során – a magasra emelt zászlókkal…
Egyedül a szerelem a remény a megmenekülésre.

Kupidó és Halál.

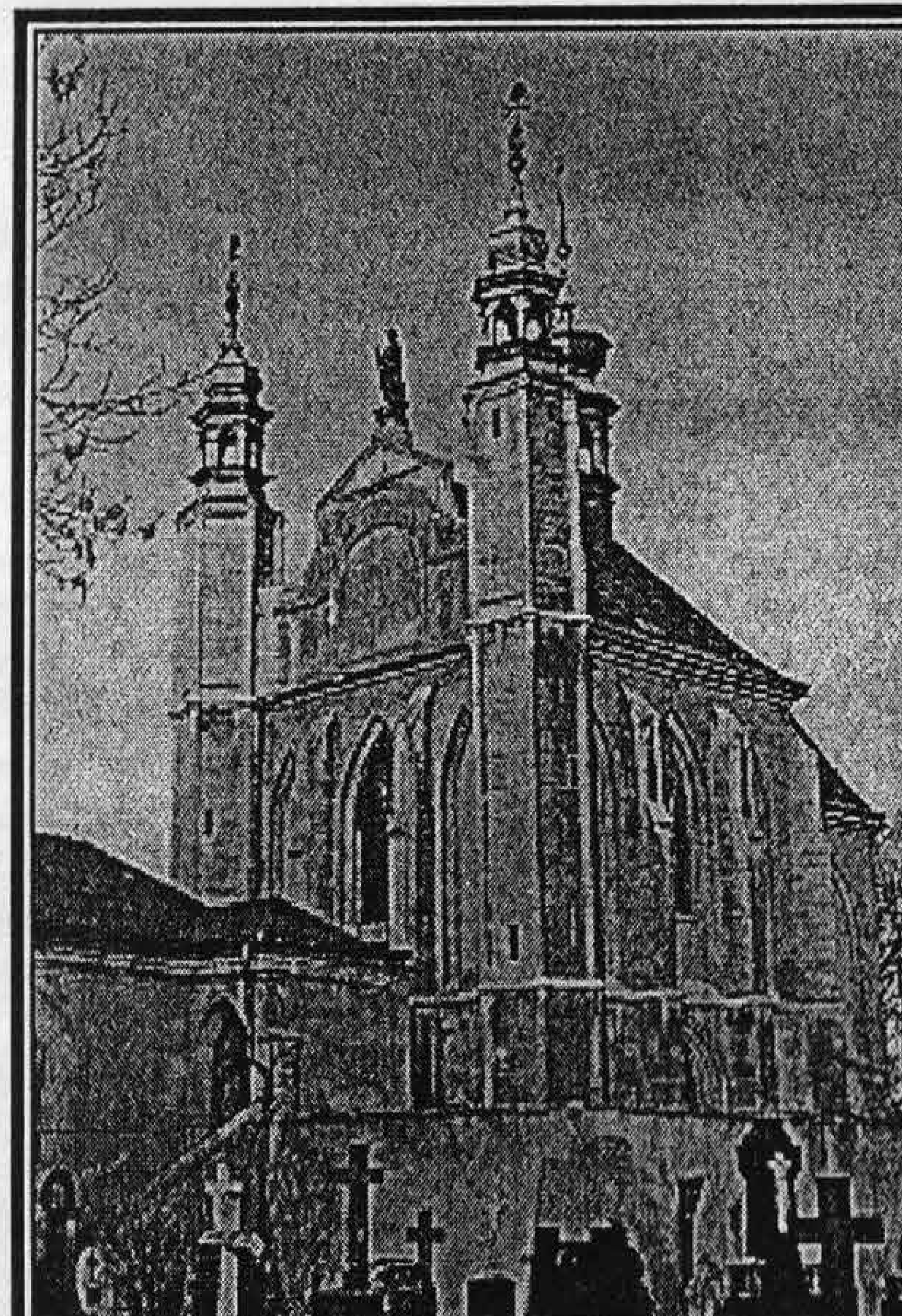

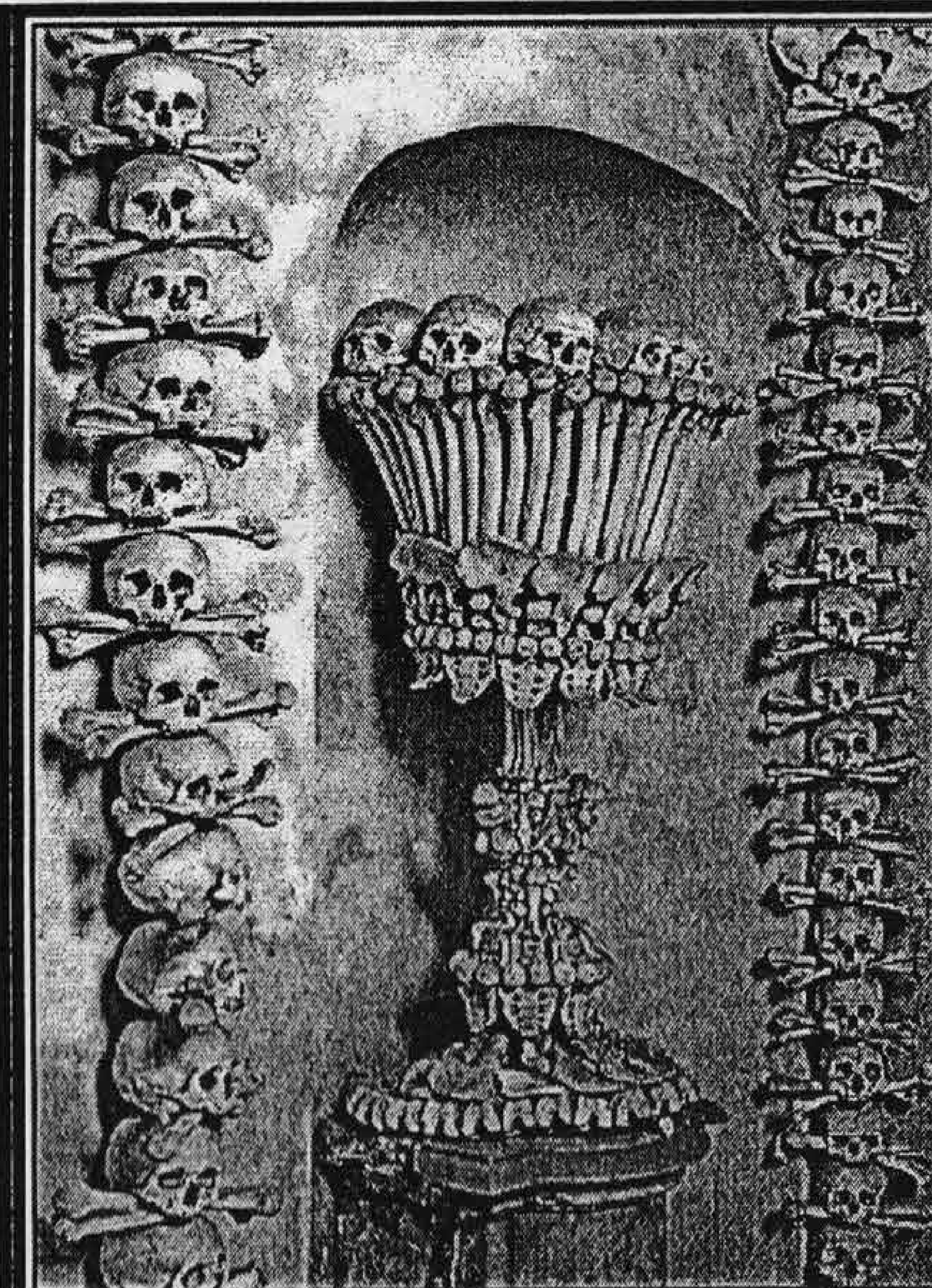
CSONTTEMPLOM

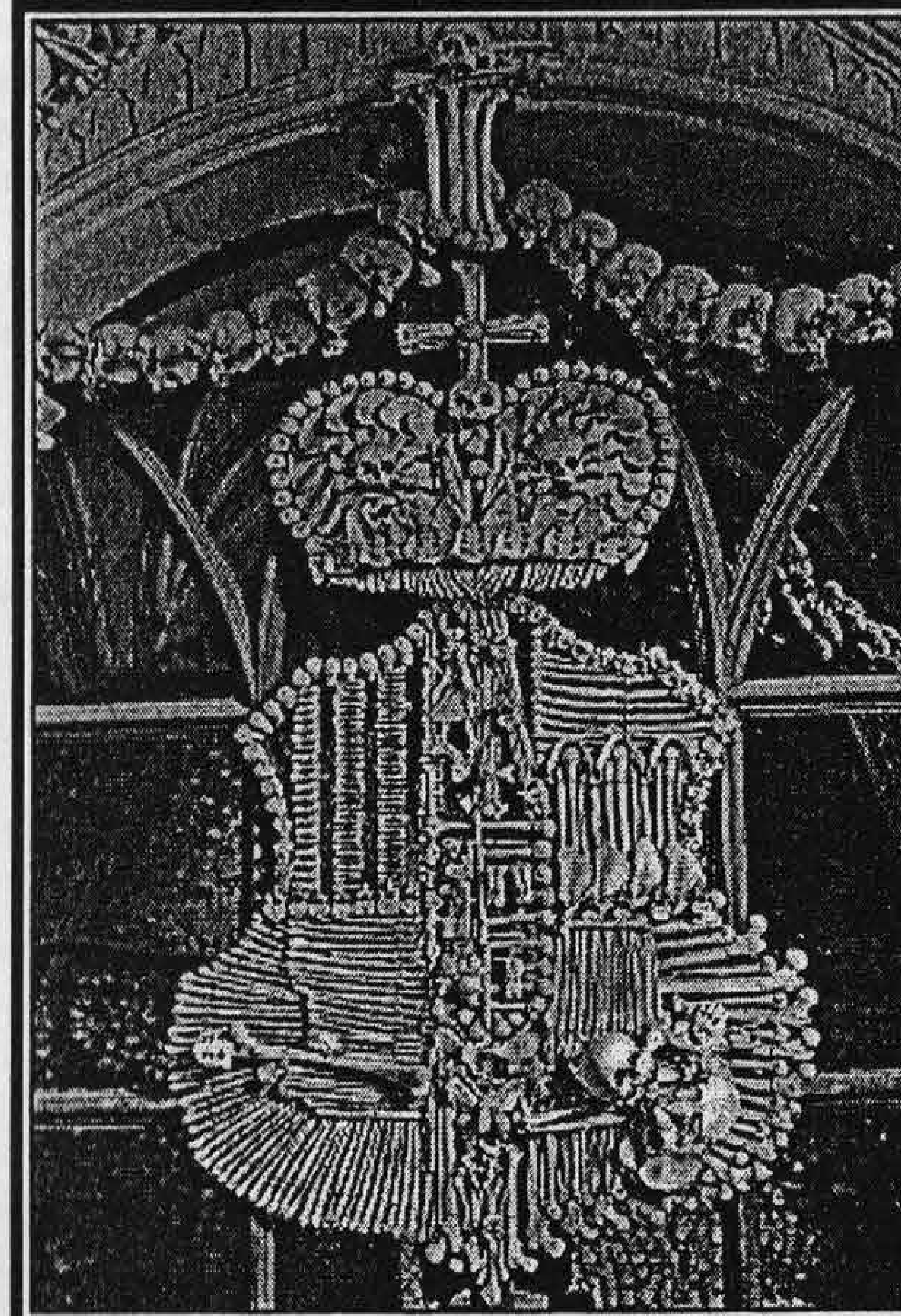
A Halál győzelme - a Remény felélesztése

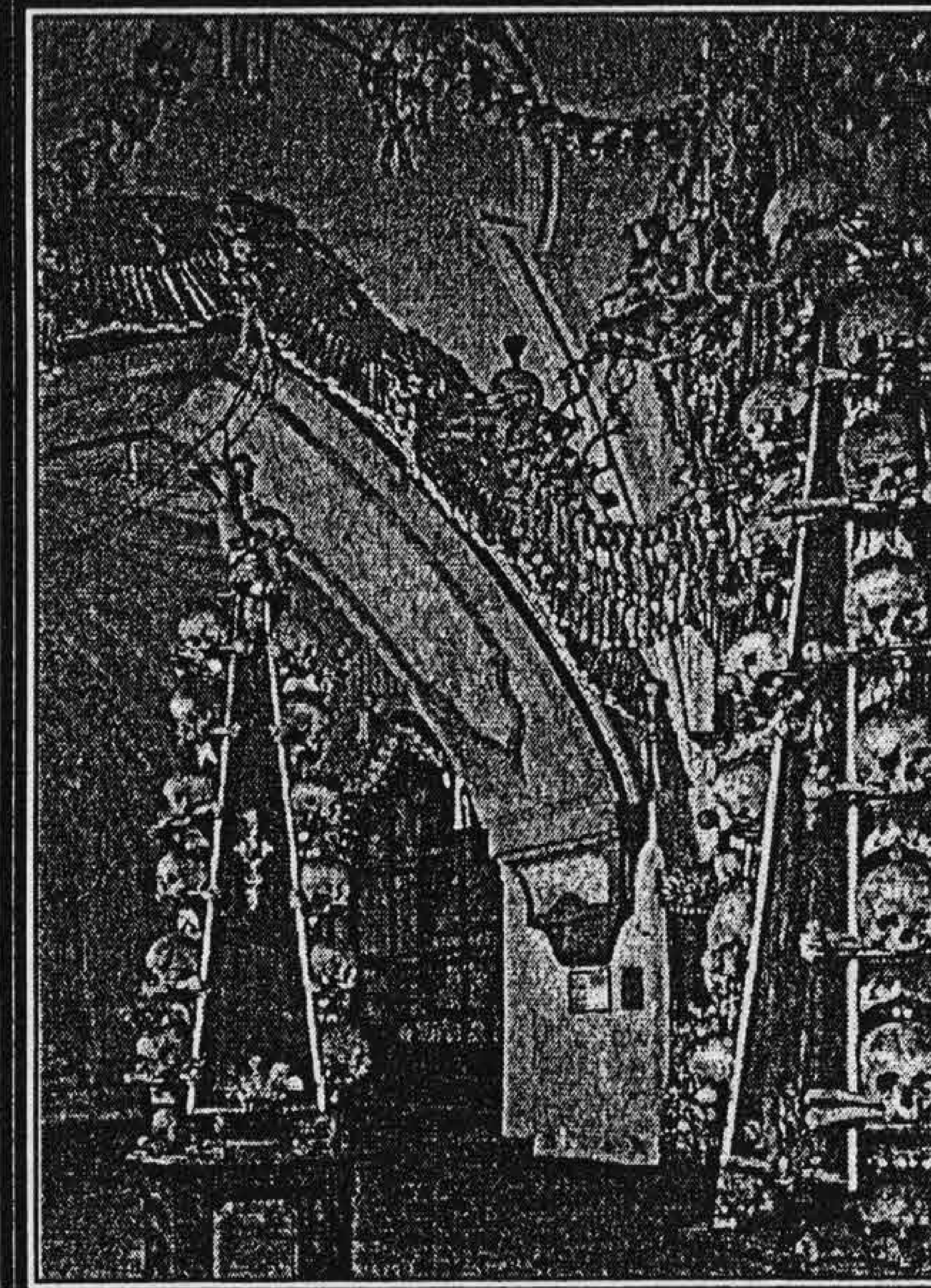
Ezt a világot az örök élet ígéretével hagyjuk el mindörökre. Másik út nincsen az öröklét beteljesüléséhez, mint a halál rémületén keresztül, mely végigkísér születésünk pillanatától. A legnagyobb szentek is azután a halál után vágytak, mely hitük szerint egy kapu volt istenhez, aki felé ők egész életük során hajlottak. A temetés a keresztény kultúrfelfogás szerint minden szomorúsága ellenére nem a halott kiszolgáltatása a semminek, hanem egy ceremónia, amiben az elhunytat örök nyugalomba helyezték, hogy feltámadhasson Krisztus áldozattételén keresztül.

Aki kedveli a bizarr dolgokat, s nem fél a halál evilági formáitól, az keresse fel a Prágától mintegy 70 km-re fekvő kisvárost, az egykori Kuttenberget, Kutná Hora-t. A város számos kulturális emlékművel rendelkezik. Orsolya-rendi kolostor, jezsuita kollégium, a késő gótikus Szt.Barbara templom reneszánsz szószékével. Mindez mutatja a középkori Kuttenberg nagy jelentőségét, mely gazdagságát ezüstbányái révén nyerte el. A város története a XIII.századba nyúlik vissza. II.Henrik a Jeruzsálembe tartó zarándokútjáról hozott magával egy maréknyi földet a bibliai Kálvária-hegyről. Krisztus kereszthalálának színhelyéről hozott földdel lett az újonnan alapított temető Sedlecben (Kutná Horánál) felszentelve. Az 1318-as pestisjárvány miatt tízezrek hullottak el, így azonnal a legjelentősebb temetkezési hellyé vált. A XIV.sz.végén a temető közepén felépítették a Mindszentek Templomát, ami már kívülről is furcsa benyomást kelt, de méltó nyughelye Krisztus követőinek. Az idők folyamán sok viszontagságot megélt a kápolna. 1421-ben a husziták kirabolták, megkárosították, és az itt élő szerzeteseket halálra kínozták. Ezután évszázadokon keresztül a szétesésnek volt kitéve. Csak 1661-ben egy korai barokk renoválással tudták megmenteni a teljes enyészettől. Számtalan átépítés (egy teljesen új nyugati oromzat és védőfalak) után nyerte el mai külső formáját. Ekkor kapta a Beinhaus /lábasház/ elnevezést. Különös furcsasága az alsó templomterem, mely Jan Blazej Santini mester tervei szerint készült. A sarokba rakva már akkor megőrizték az elhunytak piramis formában felhalmozott csontjait. A terem középső részét kápolnaként rendezték be. Ennek főoltárán látható a keresztre feszítés szoborcsoportja, mely obeliszkállványokra helyezett emberi koponyákból áll - szimbolizálva „Isten és a Fény uralmát a világ felett, és a Halál hatalmát az embereken." A későbbi belső kialakítás ennek a halál-motívumnak a folytatása. Frantisek Rint 1870-től díszítette a Beinhaus falait és boltozatát. Emberi csontokból függönyöket, csillárokat, Schwarzenberg-címereket és szakrális tárgyak utánzatait (kelyhek, szentségtartók) készítette el. Furcsa látvány az, ami a mai látogató szeme elé tárul, nyugtalanító és lebilincselő; az annyira kedvelt „gótikus regények" horror-díszleteire emlékeztet. De a valóság itt nem a díszletekbe csomagolt illúzió varázsa, hanem egyfajta „képzőművészeti ballada" a halál méltóságáról, a sötét szépségről, amely halandóknak az utolsó pillanatig az örök megfejthetetlen rejtély marad.

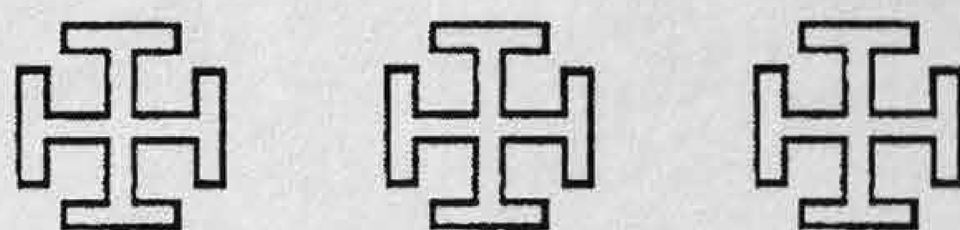

Blood Axis

-csillogó éttermen keresztül a Megrendülés Ösvényén-

A **Blood Axis** zenekar 1989-ben bukkant fel hivatalosan, de jóval korábban alapította *Michael Moynihan*. Ez volt és maradt az ő gyakran vitatott gondolatainak és ösztöneinek egy őszinte és meg nem alkuvó kifejezése. A megjelenő első önálló albumáig -*„The Gospel of Inhumanity"*- számos válogatáson szerepelnek; a szerzemények közül nem egy tiszteletadás az ősi perzsa napistenség Mithras* előtt. Ezekkel a számokkal tette le a **Blood Axis** a védjegyét, megteremtve egy fanatikus rajongótábort Észak-Európától Thaiföldön keresztül egészen Oroszországig**. A hosszú ideje várt album '95 utolsó napjaiban jelenik meg, minden várakozást felülmúlva. Újra meg újra meghallgatásra kényszerít; a neoklasszikus álmodozásokból mesterien csap át gitár vezetésű keménységbe, olyan kísérőháttérrel, amelyről hol Charles Manson vagy Ezra Pound hangja hallható, máskor pedig kórusénekek és hátborzongató természeti felvételek (pl. egy égzengés 1935-ből) festik alá az amúgy sem általános hangzást. Első élő fellépésüket 1997. nov. 15-én adták Svédországban, a legendás kiadó a **Cold Meat Industry** 10 éves jubileumi ünnepségén. Az itt rögzített előadás a *„Blót: Sacrifice in Sweden"* című látványos 12 számos CD-n állít emléket az eseménynek. 1998-ban jelenik meg a második albumuk (*„Ultimacy"*), ezt követően indulnak európai turnéjukra, melynek egyik állomása a budapesti Articsóka étterem klubhelyisége volt… Számtalan felmerült kérdésemre -minden bizonnyal az ott lévők többségével ez a helyzet- a külföldi magazinokban velük készített riportokból körvonalazódhat válasz, de az itteni rövid bemutatás erre nem ad alkalmat. Másrészről pedig nem is tartom fontosnak; ezeket a válaszokat mindenki maga keresse. Egy biztos, a **Blood Axis** az ösztöneinek egy félelmetes, de őszinte kinyilatkoztatását nyújtja, elutasítva ezzel a populáris trendek befolyását, vagy a zeneipar gondoskodását. A fő áramlatok elkerülésével, töretlen akarattal, féltő gonddal alakítja ki a maga zenei világát.

Blood Axis, Allerseelen koncert; Budapest, Articsóka étterem, 1998. nov. 7.

PROLÓGUS

Valamikor réges-régen élt egy ember, kit görög föld szült s táplált. Délszaki nap hevítette az Ő lelkét, tüzesen és forrón. Ég s víz mélykék azúrja, mely a déli világok öröktől kapott kiváltsága, ezernyi szigetvilág titokzatos organizmusa, megannyi csillogó rezdülése, Földanya olajos termékenysége, tenger habzó, morajló, zúgó árja érlelte az ő gyermekét.

Egy távoli ködös hajnalon, mikoron kisétált egymagában, lelkét egy új gondolat hálózta be, amely ott termett, s többé nem engedte.

A megrendülés gondolata fogant meg benne. A szellem ébredése, az első megrázkódtatás, melyben benne foglaltatik minden cselekvés mozgatórugója. Minden értelem bölcsője ez, hiszen a legegyszerűbb gondolatot is a megrendülés előzi meg, melyből születik a gondolat, s amiből következik a tett, minden megrázkódtatásnak és gondolatnak okozata, értelme. A gondolkodó ember folyamatos megrendülésben éli életét, s ezáltal adott a gondolat cselekvésének szabadsága.

Így sétált egymagában, forrongó elmével, s keblében a nyugtalanság zihált. Lassan felszállt a hajnali köd, s előretört a nap, mely bearanyozta a messzi tájakat. Egyszer csak megállt, meredten a napba nézve, s így kiáltott: -Oh, igen Platon, igen, felvirradt!

S imhol Ti szavak!
Mik oly kevesek vagytok, s mégis oly sokat értek.
Megragadtok s kifejeztek!
Amennyi képességtekből telik.
De Ti, vájtfülű elemzések, tudálékos ostobaságok, „látszat intellektualitás". Félre veletek!
Beszéljen helyettetek a megrendülés eme története.
A lélek reakciója, ami oly tiszta és nemes mindahhoz képest, amit papírra lehet vetni.

*később magáévá tette a Római Birodalom légionáriusainak földalatti istenimádatának kultusza
**Oroszországban saját honlapot telepítettek az Internetre a Blood Axis rajongók

CHRISTIAN DEATH

A zeneiparban a változtatás lehetősége mindig magában hordozza a kockázat veszélyét is. A már lassan két évtizede működő Christian Death számtalanszor bizonyította már, hogy a pillanatnyi trendek befolyásának fittyet hányva tud maradandót alkotni. Bár Rozz Williams halála némiképpen beárnyékolja az új album megjelenését, és a magyarországi viszonyok mellett még várni is kell rá, nyugaton az egyik legnagyobb szenzáció. Valor „Pornographic Messiah"-ja túlzással nevezhető az utolsó, a „Sexy Death God" folytatásának; súlyosabb, döngölősebb szerzemények, durvábban, ahogy körülöttük is minden keményedik.

Orkus: *-A legutóbbi összes album dalait egyedül írtad. A* ***„Pornographic Messiah"*** *esetében is így volt ez, kivéve természetesen a* ***Softcell*** *átiratot?*

Valor: -A legtöbb darabot Maitri és én írtuk, ezúttal közösen. A **„Washing Machine"** dalnál két barátom is közreműködött, akik a francia **Les tetines noires**-ban /Fekete cumik/ játszanak.

Orkus: *-A címek közül hamar kitűnik a* ***„Washing Machine"****. Mesélj ennek a számnak a szövegéről.*

Valor: -Ez egy figyelmeztetés a részemről: némely emberek úgy beszélnek a szexről, mintha piszkos dolog lenne. Pedig az a legpatyolattisztább dolog a világon. A vallási és szociális beállítottság erőszakosnak és perverznek állítja be, a társadalom elfojtja természetes ösztöneinket a természetes szex iránt, ami jó és tiszta; ha piszkosnak érzed magad, segít neked a **„Washing Machine"**.

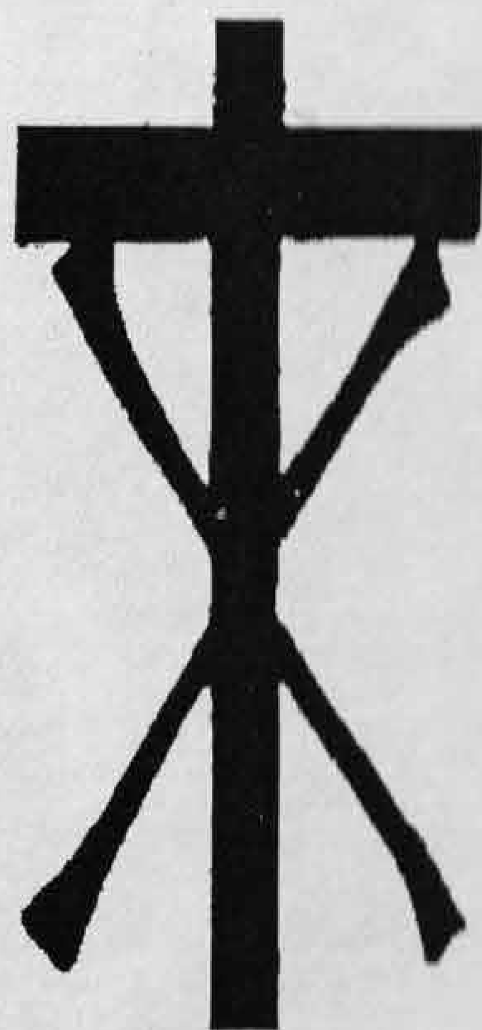
Orkus: *-Az, hogy szívesen provokálsz, az közismert. Mit szeretnél a* ***„Pornographic Messiah"*** *album címmel kifejezni?*

Valor: -Gondolatindítónak szántam, miért lett azzá „világméretű" társadalmunk, mi valójában, és hová fejlődik. Elnyomás alatt érzem magam, amit emberek morálnak neveznek, amely konfúziókon és meghatározhatatlan hitfogalmazványokon alapszik. Kezdetben a legtöbb vallás megmutatja híveinek az értéket és a fontosságot, hogy szeressék felebarátaikat, hogy feladják képességeiket, hogy bízzanak, és igaz hitűként éljenek és

tanítsanak. Ám a történelem megtanít minket arra, hogy végül is sok király és királynő, illetve hatalommal bíró személyek az emberiség eme hitét arra használták fel, hogy hatalmukat növeljék, ennyi az egész. A családokban generációról generációra, apáról fiúra szállt a hazugság, ami egy eredeti igazságon alapszik. Ez a helyzet a keresztényhittel. Következésképpen ez az oka, hogy sok különböző keresztényfajta van. Néhányan úgy hiszik, hogy a messiás visszatér, de már itt van. A Pornographic Messiah.

Orkus: *-Van valami amiben te személy szerint hiszel?*

Valor: -Hiszek mindenben és semmiben.

Orkus: *-Hát jó. De köztudottan hiszel Nostradamusban. Proféciáinak értelmezése szerint az elkövetkezendő években, a bolygónkon sok minden meg fog változni, ezekről te is gyakran beszéltél. Mit gondolsz manapság erre vonatkozólag?*

Valor: -1999 áll kezdetként egy lépésről lépésre történő változásnak, sok embernél, akik nem is sejtenek semmit, be fog következni. Néhány embernél már meg is kezdődtek ezek a változások. Most többet nem akarok ehhez hozzáfűzni.

Orkus: *-Visszatérve a zenédhez: természetesen minden eddigi Christian Death album másképpen szól. Ez is egy olyan fejlődés, amit nem minden banda tud véghez vinni. Van valami különleges oka annak, hogy több elektronikus elemet vittetek a zenébe; a változásokat természetes fejlődésnek tekinted?*

Valor: -Pontosan. Az idő végül is nem áll meg.

Orkus: *-Mit gondolsz az előző albumaidról?*

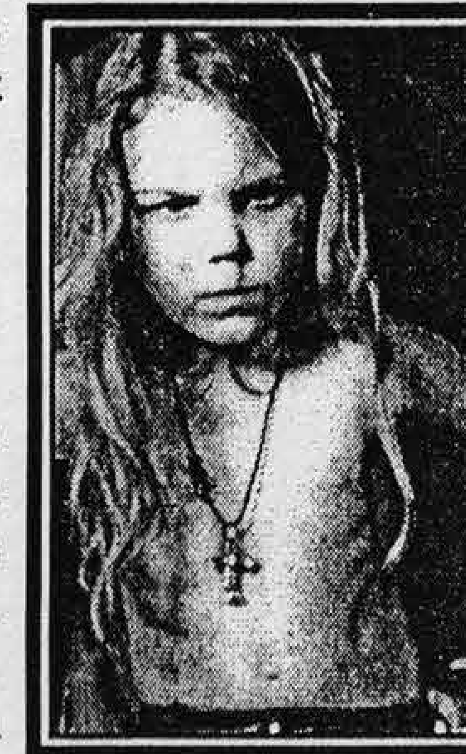
Valor: -Ha nem lettünk volna haragban a lemezkiadónkkal, aki az utóbbi albumainkat kiadta, ha megkaptuk volna a megígért stúdióidőt és pénzt, amire szükségünk lett volna, hogy elkészítsük az albumokat, akkor nagyszerűek lettek volna. Sok emberrel nehéz megértetni, hogy megfelelő mennyiségű idővel és kreatív szabadsággal egy jó stúdióban egyszerűen jobban lehet dolgozni. Ellenkező esetben egy jó dal is rosszul szól.

Orkus: *-Szerinted mi a különbség az előző és a mostani album között?*

Valor: -Az új is alapvetően ugyanolyan ösztönzésre készült, mint minden album, amit eddig csináltunk. Soha nem vagyunk inspiráció, szenvedély vagy vágy hiányában. A „**Pornographic Messiah**" és az azt megelőző album közti szünet azért volt olyan hosszú, mert meg kellett ígértetnem magammal, hogy soha többé ne higgyek a lemezcégek hazugságainak.

Orkus: *-Megértem. Megnéztem az új CD fotóit. Ki az a hosszú hajú kisfiú? Ő is veletek játszik?*

Valor: -Igen. Yaal a neve, egy szűztől fogant, ő a Pornographic Messiah inkarnációja. (?) Kiváló zenész, aki kitűnően játszik a különböző hangszereken. Yaal egyébként énekel is egy számban az új maxi-single-n, ami az európai turné után jelenik meg. Ő adja turnénkon a bájosságot a jelenlétével.

Orkus: *-Mesélnél valami közelebbit a banda tagjairól, ők ugyanis eddig ismeretlenek voltak…*

Valor: -Nem tudom, miért lennének ismeretlenek! Már 4 éve vagyunk együtt, és számtalan felvételt és fellépést hagytunk magunk mögött. Mellettem -férfi vokál és szólógitár- ott van még Maitri, aki a női vokált énekli és a basszust játssza. Steve/Stefani játszik a dobokon, és Flick Fuck ritmusgitáron. Plussz ott van még Yaal a szintetizátoron és énekel is.

Orkus: *-Melyik korábbi zenésszel tartod a kapcsolatot, mit csinálnak most?*

Valor: -Az egész bolygóval tartom a kapcsolatot, ha azt akarom. Kota, az előző basszusgitáros pl. buddhista szerzetes lett, Kelet-Ázsiában harcol a Tibet kínai uralom alóli felszabadítás-hadjáratban.

Orkus: *-Az utóbbi hónapokban nem hallottunk a Christian Death Society felől. Létezik még?*

Valor: -A Christan Death Society van, volt és még akkor is létezni fog, amikor már egyes emberek rég nem élnek. Jelenleg az a problémánk, hogy nem tudunk mindenkit felvenni, aki tag akar lenni. Hm, ez egy olyan probléma, ami mindig is létezett.

Orkus: *-Feltűnt nekem, hogy a zenészek mindig azt nyilatkozzák, hogy ők nem akarnak semmit mondani az embereknek, ők csak gondolkodásra késztetik őket. Így van ez a Christian Death esetében is?*

Valor: -Talán mi egy kissé önzőbbek vagyunk. Mi azt hirdetjük, hogy a ti cselekedeteitekből mi tanulhatunk és újabb ösztönzéseket kapunk.

Orkus: *-Hallottam egy Christian-video terveiről. Tudsz valami közelebbit mondani?*

Valor: -Egy élő-videot készülünk kiadni Yaal dalaival „**The 9 is a 6**" címmel, és video készül a „**Washing Machine**" és a „**Sex Dwarf**" dalokkal. Mindhárom video a maxi-single-vel jön majd ki, amin 3 dal lesz, plusz egy bonusz dal, és különböző verziói a megnevezett daloknak. Ez év végén pedig még egy Full Lenght-Videot is kiadunk a „**Pornographic Messiah**"-hoz, amin a komplett album számai lesznek majd.

LÉLEKZET

TL.:- *Meséljetek a kezdetek kezdetéről!*

AndreA:- Úgy 2 és fél éve mondta a Zsombor, hogy csináljunk egy zenekart, akkor én még kiröhögtem. De aztán találtunk egy basszusgitárost, és egy ideig így hárman hülyültünk próbaterem nélkül. Ekkor hangszerek már voltak, és egy gagyi erősítő. Így volt koncertünk először a Patkánylyukban a Nulladik előtt, ahol a Vakandak dobosa dobolt nekünk. Ez nagyon amatőr és nyers ízű volt. Nem mondom, hogy szégyellem, de a mostani eszemmel nem állnék ki azzal a tudással, ez biztos.
Zsombor:- Elvakult és olthatatlan vágyunk volt, hogy a színpadon lehessünk. Ez az oka az akkori fellépéseknek.

TL.:- *Az együttesek többsége inkább úgy van vele, hogy nem mer kiállni…*

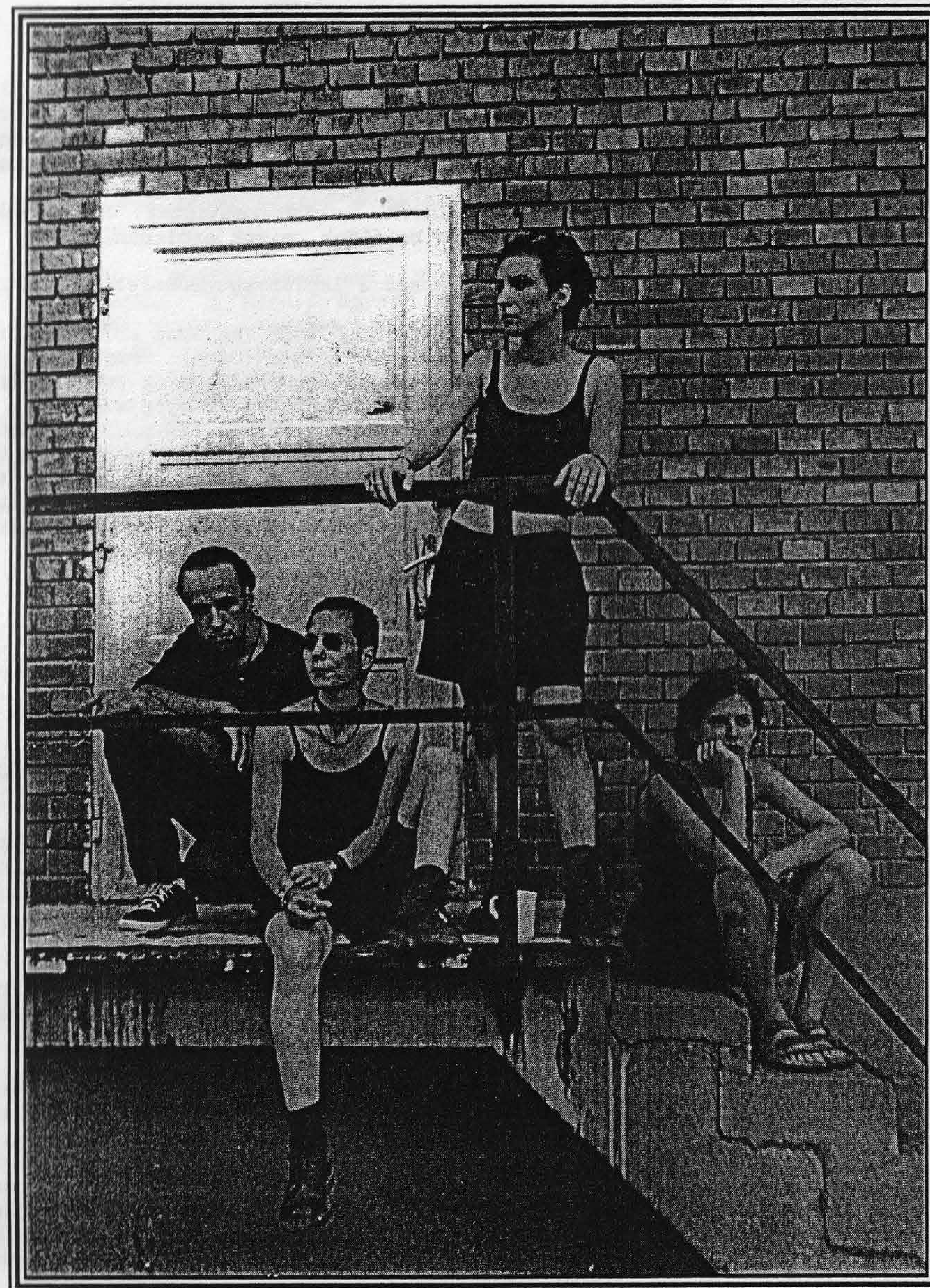
AndreA:- Hát néhány pohár gin-tonic kellett hozzá nekem is… De nemsokára Ádám Andrea személyében lett egy dobosunk, lett próbatermünk Csepelen, és elkezdtünk komolyan próbálni. Almer Orsolya basszeros személyével véglegesült az a felállás, ami az Első lélegzet c. kazihoz vezetett. Már tavalyelőtt sikeresnek mondható koncertet adtunk Szekszárdon, majd említésre méltó a Kossuth-téri Duna-körös tüntetés. A hírünk leginkább a Fórum 11 klubbeli koncertek után kezdett terjedni.

TL.:- *Játszott korábban valaki valami más együttesben?*

Zsombor:- Új dobosunk, Schneider Beáta az Idegi Alap elnevezésű zenekarból érkezett. Korábban én is számtalan ismeretlenebb együttessel próbálkoztam. Ottani tapasztalataim vezettek a mostani női felállású csapat megalapításához. A fiúk jórészt megbízhatatlanok voltak, elegem lett belőlük, de zenélni nagyon akartam. Így jutott eszembe, hogy lányzenekarral ez jobban működhet. Miután AndreA képbe került, már tudatosan lányokat kerestünk. Mostanában egy új vokálos, Sarkadi Petra is segíti munkánkat.

TL.:- *Dalszövegek?*

AndreA:- Én régen nagyon sok verset írtam, ezekből szedtünk, és Zsomboréiból is. Van olyan is, ami két versünkből van összegyúrva.
Zsombor:- Szövegcentrikus a zenénk, de egyelőre sajnos a technikai szűk keresztmetszet miatt ez kevésbé érthető a koncerteken. Amúgy spárgával ki vannak ezek lógatva a közönség elé.
AndreA:- Most vettem egy új mikrofont, úgyhogy…

TL.:- *Nem optimista, sőt borult a szöveg. Ennek ellenére ott van az a lÉLEKzet szójáték...*

Zsombor:- A világ, ami körülöttünk van, hatást gyakorol ránk; inspirál. Azt hiszem így alakult ez ki, hogy a szövegek nem éppen „hurrá optimizmust" sugallnak. Szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy valami nem stimmel, el kellene gondolkodni. De ami van, az elől elfutni nem lehet, vállalni kell!
AndreA:- Ezek a dalok nem depressziósak, inkább realisták. Próbáltunk vidám számokat is írni, de nem ez jön belőlünk, minek erőltetni?

TL.:- *Kire milyen zene van hatással, csak a leglényegesebbeket említve?*

AndreA:- Ádám Andrea *Type 'O Negative* rajongó volt. Az Orsi *Sonic Youth VHK, Másfél...* Számomra a legmeghatározóbb a *The Cure*, azon kívül a *Nephilim, Sisters, Joy Division*, mostanában sokat hallgatok *Radioheads*-et, *Cardigans*-t. És persze *Karády Katalin*t bakeliten. Nagyon szeretem.
Zsombor:- A 80-as évek magyar alter' vonala: *Sziámi, Kontroll, Kiadó.* Megemlíteném még a *Metallicát*, nekem nagy kedvencem a mai napig. Egy-két ponton találkozunk zeneileg -ilyen AndreÁ-val a *Dead Can Dance*- de mindenki tök más helyekről is hoz, és ez jó a lÉLEKzetnek. Minden szám más és más hangulatokat fogalmaz meg, van dühös, eszelős, vagy teljesen nyugis.

TL.:- *A koncerteken több feldolgozás is hallható. Készül még másik is?*

AndreA:- Van egy *Európa Kiadó* feldolgozás, a Várna c. szám. Ezen kívül 3 *The Cure* szerzeményt játszunk: A Forest, Seventeen Seconds, Siamese Twins.
Zsombor:- Dolgozunk újabbakon is, azt hiszem nagy meglepetés lesz!

TL.:- *A fellépések a Nulladik Változat előtt tudatos választás volt? Ez egy homogénabb (és kisebb számú) közönséget céloz meg...*

AndreA:- Igen, tudatos volt. Szeretjük is őket, és a közönségük is olyan, akinek tetszhet a mi zenénk. Voltunk amúgy alternatív közönség előtt is a *Malacka és a Tahó*-val: elég sok negatív visszajelzés is volt a szövegek miatt. Azoknak a közönségéhez szeretnénk igazán szólni, akik előtt fellépünk; ilyen a *Land of Charon, Nulladik*, vagy a *Kert...*

TL.:- *AndreA, Te készítetted a kazettaborítót, fotóztál a Land of Charonnak is. Annak idején sokat beszélgettünk keleti utazásaid során készített fotóidról. Mi valósult meg akkori álmaidból?*

AndreA:- Jó pár évvel ezelőtt édesapámmal beutaztuk Azerbajdzsán, Örményország, Grúzia térségét. Nagy hatást gyakorolt rám a háború utáni övezet, a kihalt városok, a nyomor. Ez Európa után egy kicsit erős volt. Minden szétlőve, üres házak. Az egyikben csak egy vaságy, olvadt műanyagbaba, egy rozsdás szike... Minden kép tisztán bennem él. Sajnos, ha most lennék ott -azóta több fotósiskolát elvégeztem- jobb képek készülhettek volna. Legjobban a színházi és zenekari fotózás érdekel, ebből szeretnék majd megélni. Jelenleg a CD-Fű teázóban van kiállításom.

TL.:- *Multimédia, CD?*

Zsombor:- Nem akarat, pénzkérdés az egész. Ismerősök segítségével talán egyszer lesz klip, olyan rövidfilm-szerű. Azt hiszem a Nagy Késségből. Jelenleg azonban a próbatermi költségek jelentenek gondokat. A koncerteken is kölcsöncuccokon zenélünk. CD-nk pedig akkor lesz, amikor kiadónk is.

TL.:- *Nem járok messze a valóságtól, ha azt állítom, hogy furcsák a számcímek?*

Zsombor:- Megközelíted azt. Nos, nincsenek túl nagy összefüggésben a szövegekkel. A *Matula ügynök* úgy született, hogy a próba előtti nap papámnál láttam a TV-ben azt a szerencsétlen nyomozót. A *Nagy Késség* Luc Besson filmje, és AndreA visszatérő álmai által ihletett. A *Dé* igen egyszerű, koncerten az egyik gitáron csak ezt a hangot pengetjük. Hát igen, a *Tengelycsonk...* Az volt előtte Gömbcsukló, Maghasadás is. Az *Univerzális Daráló*-t Andrea hozta egy nap a suliból, ezzel kapcsolatban tanultak.

TL.:- *Mi az, amit a lÉLEKzet keres, el szeretne érni?*
Zsombor:- Hogy minél több ötletet meg tudjak valósítani, sikereket elérni, mert a legfontosabb az életemben a zene.
AndreA:- Azt szeretném, ha pár év múlva nem nagy, de az inspirációhoz elég törzsközönsége alakulna ki az együttesnek.

TL.:- *Így utolsó megjegyzésként van valami, amiről beszélnétek?*

Zsombor:- Mindannyian Twin Peaks rajongók vagyunk, de ez egy titkos dolog. Annyit elárulhatok, hogy van egy hely, amit felfedeztünk -egy erdőben persze- és elneveztük Twin Peaksnek. Autóval kell oda menni, és lekapcsolt reflektorokkal...

1999. január 14. Aloe kávézó

"ragacsos a kezem a sziruptól a csecsemő felsír
kiállok a szélbe hogy elvigyen
könnyű vagyok lebegek a föld felett
fák közt a hold tűnik el nézem
nincsenek zajok egyedül vagyok (veled)
és sóhajtanak a fák
együtt lélekzünk — "

TajtékfoszlányoK

-ad libitum-

CLAN OF XYMOX: Az állandó változás, a megújulások zenekara a '84-es alakulású amszterdami *(Clan Of) Xymox*. A Tajtékos lapoK olvasóihoz talán az 1987-es ***„Medusa"*** állhat közel, merengve az elképzelhetetlenen, vitatva a kimondhatatlant. A *Xymox*nál mindig is eldöntött dolog volt, hogy valami olyat produkáljanak, ami csakis az ő sajátjuk. Kezdetben a **4AD**-hez szerződve /a *Cocteau* és a *D.C.D* között/ jelentek meg munkáik, melyek „elektronikus zenével fűtöttek egy szeszélyes/rosszkedvű vokállal kísérve". Amikor nevüket *Xymox*-ra rövidítik, a mamutcég PolyGramhoz szerződnek. A kultuszstátuszt és hangvételt megtartva is 300 000 példányban adják el a negyedik, ***„Phoenix"*** c. albumukat. Egy váltás figyelhető meg ezután, melyhez köthető a ***„Metamorphosis"*** és ***„Headclouds"*** lemezek megjelenése, és „védjegyük", a kórushangok és a hipnotikus elektro-ritmusok valószerűtlen keveréke. A *Xymox* munkái összefüggenek a '90-es évek érzésével, különféle számok nehéz gitárhangzással, gyötrelmes vokálokkal, álomszerű szintetizátor hangokkal. Utazás ismeretlen tájakon, amik magunkba tekintve valahogy ismerősnek tűnnek, furcsa lebegés a romlás birodalmában.

DREAM DISCIPLES: *Colin Lowing* /ének/, *Sid Bratley* /gitár, billentyű/, *Stephen McKean* /basszusgitár/, *Mark Lundy* /dob/. '80-as évek végi rocky-goth stílus, a *Marillion* tag **„Fish"** támogatásával. Saját kiadójuknál, a Carrion-nál jelent meg a ***„A Cure For The Pain"*** CD 95-ben. Nagyon keményen dolgoznak, de fejlődésüket tekintve egyre inkább popularisabb irányba húzva. Javára válhatna a szponzori környezetből való kiszakadás, ami az esetek többségét tekintve kérdéses.
MCD: **„Veil Of Tears"**; **„In Amber"**
DD.PO Box 13951, Edinburgh EH 16 5ZB

GARDEN OF DELIGHT: A popvilágban kevés olyan ember akad, mint *Artaud Franzmann* a *G.O.D* énekese. A '90-es évek elején az együttes megalakulásakor jelentette ki, hogy 7 év alatt 7 albumot (rajtuk 7számmal) jelentet meg, majd feloszlatja együttesét. A misztikus 7-es szám, melynek 3-szorosa a tradíció szerint a tökéletesség elérhetetlen misztikája. A G.O.D felállása amolyan *Sisters of Mercy*-s, „egy ember és az ő dobgépe", de stílusában nem annak másolata. Inkább nevezhető a nagy elődő, a *Fields of the Nephilim* előtti hódolatnak az, ami Artaud művészete, s ez jól megfigyelhető a bookletek különböző szabadkőműves ábrázolásaiban is. Ami kiemeli a „Sisters of the Nephilim-kópiás" csapatok sorából, az a sokszínűség, mely a táncos gitár-rocktól a dark-szintin keresztül az egyszerű zongorakíséretes számokig megtalálható az albumokon. Míg az egymásra tematikusan épülő lemezek mindegyike más-más stílusjegyet hordoz, újra meg újra előkerül az **„Elveszettek"** témája. Istenek, sámánizmus, okkult szimbólumok. Hogy a 7. Album a ***„Paradise"*** a Gyönyörök Kertjébe juttatta volna *Artaud*ot, az kétséges. Alátámasztja ezt új együttesének névválasztása is: **ChaosGod.**

„Mi vagyunk az Elveszettek közt a Legutolsók"

CD: **„Enki's Temple"**, **„Epitaph"**, **„Sargonid Seal"**, **„Necromanteion"**, **„Symbol and Vision"**, **„Scheoul"**, **„Paradise"**
EP: **„The Hell"**, **„The Heaven"**
A. Franzmann, Questr. 16, 40227 Dusseldorf

INKUBUS SUKKUBUS: Tagjai *Tony McKormack*, *Candia Ridley* és *Adam Henderson* 1989 nyarán találkoztak egy főiskolán, ahol grafikát és tervezést tanultak. Közös érdeklődési körük (pogányság, boszorkányság) hívta életre együttesüket, mellyel a régi korok eredeti hangulatát akarják visszaadni. 1995-ig *Belas Knap* néven nyomultak, melyet egy kőkorszakbeli sírdomb után vettek fel. Első sikeres ***„Beltaine"*** c. kislemezük után már csak Tony és Claudia maradt az *Inkubus Sukkubus*-ban, így készült el a ***„Children of the Moon"***. Az anyagot a pogány underground nagyon kedvezően fogadta. Több független kiadó jelentkezése után a *Pagan Records*-nál jelenik meg a ***„Belladonna & Aconite"*** 1993-ban. Ekkor már több ízben lépnek fel a *Nosferatu*-val közösen, számos híres válogatáson is szerepelnek: ***„Dreams in the Witch House"***; ***„Gothic Rock II."***; ***„Touched by the Hand of Goth"***. 1995-ben a *Resurrection Records*-hoz átnyergelve adják ki a ***„Heartbeat of the Earth"*** lemezt. Ekkor változtatják nevüket *Inkubus Sukkubusra* numerológiai okokra hivatkozva. /A betűknek ugyanis számmisztikai jelentősége van./ A ~-ok különben olyan női-férfi lidérc-ek, melyek az alvó emberre telepedve kísértenek. 1996-ban TV-s szereplések, filmzene készítése, novemberben pedig meghívott vendégei a Pogány Szövetség 25. évfordulójára rendezett konferencián. Izgalmas év volt a tavalyi, amerikai-európai turnéjuk keretében felléptek pl. Lengyelországban, ahol egy középkori kastélyban rendeztek fesztivált, ősszel pedig a londoni Vámpírok Éjszakáján 2000 lelkes rajongó előtt adtak fergeteges koncertet. Novemberben jelent meg szigorúan limitált albumuk, az ***„Away with the Faeries"*** mely 15 felvételt tartalmaz. Márciusban németországi turnéra indulnak, ennek keretében fellépnek a lipcsei Gothic-találkozón is.
Pagan Fire Muzick, 18 Russel St, St. Pauls Cheltenham, Gloucestershire GL51 OXX

INFAMIS: Valami hasonló szerénységgel állhatott Ian Curtis annak idején a színpadon. Ne sértődjön meg senki az összehasonlításon, az Infamis valóban megérdemli a dicsérő szavakat, ha már a sikerben nem is volt

részük Magyarországon. A szigeten „szerencsésen" kerültek a Reggae - színpadra, majd a *Süss fel nap*ban mintegy 30 ember előtt játszottak hétköznap. Eme száraz tények nem meglepőek, s megemlíteni talán fölösleges is. Nekem ajándék volt az az este, felejthetetlen emlék. Rövid beszélgetés során kiderült, hogy remélhetőleg jönnek még nyáron hozzánk, talán a *Quimby*-vel közös koncerteket adva.
CD: **„Another last goodbye"**

THE LAST DANCE: A nevüket még akkor ismertem meg, amikor a Magyarországra is eljutott TRIBUTE-ok sorának /*Sisters; Siouxsie; Joy D. Mission; Dead Can Dance*/ mindegyikén felfedeztem a ~ egy-egy feldolgozását. Egy 1990-ben elkezdett tudatos munka eredménye az, ami a '96 -os **„Fairytales"** /Tündérmesék/ vezetett. A *The Last Dance* zenei érdemei az eközben eltelt időben számos kislemezben és compilation-ban nyilvánul meg. A sort a kétszer 8 számos **„Everyone"** '91, és **„Angel"** '92 nyitja. A '95-ös **„Tragedy"** utánnyomással már egy befutó együttes lemeze. A *The Prophetessel* közös turné ('97 júl.), s a *Cleopatra Records* GOTH BOX-a a legjobb táptalaja az 1998-ban megjelenő „Staring at the sky" singles-nek. Talán nem véletlen a címbeli összecsengés sem, fő hatásként elsősorban a *The Cure*-t említik a *The Mission* és a *The Chameleons* mellett. A lehető legmodernebb zenei eszközöket felhasználva dolgoztak, miközben szerepelnek a **„Dracula- The King of Vampires"** válogatáson a „Now & **Forever"**-el. A *The Last Dance* álma egy csendes kávézóban kezdődött két baráttal, s azóta szenvedélyesen törekednek arra, hogy zenéjüket megalkuvások nélkül, de egyre több helyre eljuttassák.

PO Box 9685, Fountain Valley, CA 92728-9685

RAISON D'ETRE: - AZ ÉLET ÉRTELME
„A *Raison 'd Etre* az én belső lényem tükröződése, azt hiszem paradoxont, azaz ellentmondást okozna, ha több embert is bevennék. 1988 óta foglalkozom zenéléssel, s 1991-ben kezdtem el a *Raison 'd Etre*-t. Szeretném megbabonázni/megigézni másokat, hogy keltsék életre magukban az aktív zenehallgatást, és gondolatok ébredjenek bennük a zene által, illetve kapcsolódjanak össze a zenével, váljanak eggyé vele. Ahhoz, hogy megértsük ezt a fajta zenét, úgy gondolom, lehetetlen csupán passzívan meghallgatni. A hallgatónak aktívnak kell lennie, s akkor a zene hatása alá tud kerülni, és a zene hatására felébredő érzésekre érzékennyé tud válni. Azt szeretném, ha a hallgatók Önmagukba fordulnának, nem engedve, hogy a bensőjük megtörjön."
CD: **„Prospectus"; „in Sadness, silence and solitude"**

ROSA CRUX: Már majdnem egy évtizedes múltra tekinthet vissza a francia *Rosa Crux*, munkássága azonban csak két albumra korlátozódik. Ennek oka, hogy sokkal nagyobb hangsúlyt fektetnek a színpadi előadásokra és performance-ikre. Ezek közül nem egy hírhedtté is vált, egy ízben spontán megmozdulásként a St. Ouen Abbey templom kulcsát megszerezve

éjszakai koncertet adtak, miközben vasketrecekben meztelen plasztik babákat húztak fel egyfajta gongként, vaslemezekhez csapva azokat. Nos, az ilyen jellegű visszhang keltés nem biztos, hogy szerencsés, talán meg kéne hagyni a *Marilyn Manson*-féléknek. A ~ stúdióját egy középkori vízimalomban rendezte be, itt merülnek el a dalszöveg alapjául szolgáló kabbalista és alkimista írásokban. Zenéjük kórusművekkel díszített, nagy hangsúlyt fektet a táncolhatóságra -az ütemeket egy saját készítésű dobszerkezet szolgálja-, az élesebb gitárhangzás szépen simul az aláfeszített „szintifüggönybe". Ezt az alapot teszik meglehetősen nyugtalanítóvá *Tarabo* előadásában a különféle latin varázsigék és kabbalisztikus kifejezések.
CD: **„Danse De La Terre"; „Proficere"**
EP: **„Ales Et Fles"**
27 Rue de la Rose, 76000 Rouen.

VARIOUS ARTISTS / DRAKULA-KING OF VAMPIRE: Egy véres válogatásalbum a vámpíroknak szentelve. Kiemelhető a már tömkelegével gyártott (és meglehetősen unalmas) compilationok sorából. Bár ez sem mentes a felejthető szerzeményektől, mintha nem volnának az alkotók elég fantáziával megáldva. A korábban már említett *The Last Dance* tiszta és szép, a *The Shroud* nemes és nőies, az Immortális Amor egy álomszerű lebegés. A *Dichorie Mirror* párolgó atmoszféráját a *Stone 588* Siouxsie-s kísértése színezi, melyet ügyesen tör meg a *Penis Flytrap* energikusabb gitárjátéka. Meghallgatása teliholdkor ajánlott.
Cleopatra Records

VOYAGE: Végre elkészült a *Voyage* CD-je, a **„Vogue Again"**. Az történt, amit a riportban (Tajt.I.)is jósoltak, és a cím is sejtet. A **Vogue** kazetta számait színesítették, kiegészítve a már ismert, de arról lemaradt szerzeményekkel./*i feel; sitting in blood; last tango; who do you love?*/ „Drámai új kor" hajnalán állnak amúgy, reményt keltő a számtalan nyugat-európai érdeklődő. A hírek szerint júliusban 2 hétig Angliában és Írországban turnéznak, többek között London, Bristol, Newcastle városokban. Ám ez nem minden, szinte mindenhonnan érkeznek felkérések Koppenhágától kezdve, Japánon át egészen Lengyelországig! Mondanom sem kell, hogy itthon továbbra sem lubickolhatunk *Voyage* koncertek tengerében. Ez nem a fiúk lelkén szárad, hanem azon pénzéhes klubvezetők rovására írható, akik még a benzinpénzt is sajnálják kifizetni. De ha itthon nem, majd befutnak nyugaton. A zenéjükben benne van, tiszta szívből kívánom nekik. A CD az 'zine címén megrendelhető.

HÍRFOSZLÁNYOK

Tavasszal komplett dél-amerikai turnéra indul a **Clan of Xymox**, mert Mexikó City-ben egy ötezer férőhelyes klub is kevésnek bizonyult a rajongóknak. A fennmaradó időt addig arra használják fel, hogy a *„Hidden Faces"* méltó követője elkészüljön.***Az Orkus magazin főszerkesztője, *Claus Müller* csaknem egy évet dolgozott a **Cantara** c. neoklasszikus válogatáson. Többek között szerepel a *Love Is Colder Than Death, Arcana, Ophelia's Dream, Elend, Raison D'Étre****Januárban dobják piacra a **Whispers In The Shadow** új albumát, *Gordon* /gitáros/ személyes és zenei nézeteltérések miatt megvált tőlük.***A *Hyperium* kiadó a **Chandeen**-nel közösen egy „Best of" album kiadására készül***A legfrissebb hírek szerint a nyáron a **Fields Of The Nephilim** fesztiválokon szerepel majd, s készülő új albumukról is játszanak szerzeményeket.***Februárban várható a **Sanguis Et Cinis** *„Fremde Federn"* EP-je. Ez tartalmazza majd az *In Strict Confidence* és a *Dust of Basement* remixeit is. Arthur megvált a csapattól.*** Elkészült a 6. **Dion Fortune válogatás**, szerepel rajta a *Chaosgod* is /ex Garden of Delight/, mely márciusban adja ki debütáló albumát. *Die Form, Clan Of Xymox, Diary of Dreams;* csak egy pár nevet megemlítve a közreműködőkről.*** A dupla live LP után februárban új **Lacrimosa** single várható, a címe egyenlőre titkos.***A stílusteremtő **Cancer Barrack** túl hamar feloszlott. Az ő követőinek nevezhető pl. a *Rammstein* is. Vigasztalóul jelent meg a *„Das Letzte Gebet"* válogatás *Best of...****Az osztrák **Pazuzu** év végén új albumot jelentetett meg.***Feloszlottak a brit gothic-mozgalom megalapítói a **Children On Stun**. Köszönetképpen a hűséges rajongóknak az 1998. májusi koncertet rögzítették; ezen bónuszként szerepel a *„Hollow"* EP is.***Megvált dobosától, *Douglas Every*-től a **London After Midnight**. A veszteség ellenére fergeteges koncertet adott Halloween éjszakáján. ***Ismét megrendezésre kerül Lipcsében a **Wave-Gothic-Treffen**. A középkori hangulatban mintegy 70 zenekar lép fel a világ minden tájáról. Az eddigi jelentkezők között megtalálható az *Ataraxia, Weltenbrand, Eva O, Goethes Erben The Last Dance, Fire and Ice, Liv Kirstine, Inkubus Sukkubus*. Az időpont:május 21-24.***Elkészült a **Die Form** duó 80 perces videója, clipeket és koncertfelvételeket tartalmaz.***Megjelent decemberben a **Catastrophe Ballet** új albuma *„Menschenfeind"* címen.***Egy újabb válogatás a **Metamorphozis** a *Morbus Kithara*-tól. A januárban kiadott anyag -mások mellett- *Dive, Fading Colours, Still Patient, Misantrophe* szerzeményeket tartalmaz.*** Az *„Egodram"* album és egy széleskörű európai turné után a **Das Ich** egy kísérleti munkával jelentkezik *„Morgue"* címen. Már régóta foglalkoztatta Krammékat *Gottfried Benn* expresszionista költő lírája, így csak az idő kérdése volt, hogy feldolgozzák *„Kleine Morgue"* c. munkáját.***Még november végén látott napvilágot az **Inkubus Sukkubus** *„Away with the faeries"* c. albuma, ez 6 új és 9 koncertfelvételt tartalmaz. Az anyag 3000-es példányszámban limitált.***Az ezredfordulóra készül *Oswald Henke* a **Goethes Erben** feje. *„Erblast"* címen készül eme „szimfónikus eposz, mely összes alkotásának kilométerköve".***Új válogatás a **Ghosts from the Darkside** a következőkkel: *Christian Death, Ikon, Morthem Vlade Art, Weltenbrand* stb.*** A **Shadow Project** *Rozz Williams*-emlékturnét ad. Hozzánk legközelebb Freiburgban lépnek fel február 12-én.***Január közepén jelent meg az *„Isaak"* MCD **Janus**-tól. Érdekessége, hogy 2 új *Das Ich* remix is található rajta: *„Kaffka", „Volkanou über Orgonon"* címen.***Újra megnyílt a **Fekete Lyuk**. Kéthetente pénteken *„Nekromantika"* dark és gothic klub, szigorúbb árak, meszelt WC(nem sokáig), de a régi környezet.*** Szövegkönyvet /*Book of Lyrics*/ készített a **Cranes**. A mintegy 60 szám szövegét és képeket tartalmazó kiadvány első 200 példányát dedikálják, megrendelhető a Net-en http://www.cranes-fan.com/.***Hosszabb hallgatás után jelent meg a **The Jesus and Mary Chain** új albuma a *„Munki"*. Ahogy a Reid fivérek mondják: visszatérés az *„Automatic"* világához.***A később megjelenő *„Cosmogenesis"* album elé készítette el Jörg Kleudgen a **The House of Usher** frontembere a *„To Sow A Storm"* maxit. Többek között egy instrumentális szerzemény mellett hallható rajta egy Iggy Pop feldolgozás is. 500 példányra limitálva.***Az elmúlt évben Győrött megrendezett középkori fesztiválon fellépő **Corvux Corax** új albuma, a *„Viator"*, a német Orkus magazin „hónap lemeze" címet nyerte decemberben.***A **Love Like Blood** új EP-vel jelentkezett a *Hall of Sermon* kiadótól.*** A sikeres nyári amerikai és európai turné koronájaként a **Bauhaus** kiadta válogatását. A zömében klasszikussá vált számokat tartalmazó lemez a *„Crackle"* (Repedés) elnevezést kapta.***Havonta egyszer csütörtökönként várja vendégeit a csepeli **Voodoo**. 20h-tól hajnalig a '80-'90-es évek dark és gothic zenéi. Részletek a Mancs-ban.***Miután elváltak Siouxsie és Severin útjai (az utóbbi Glove néven szólózik), az indián főnökasszony Budgie-val nyomul a **The Creatures**-ben. A hírek szerint Dél-Franciaországban dolgoznak és élnek együtt. A *„Feast"* és a *„Boomerang"* után itt a *„2nd Floor"* maxi. A lipcsei Gothic-találkozón már valószínűleg új albummal lépnek fel.***Az áprilisi *„Strange Brotherhood"* **New Model Army** album után megjelent a *„Queen of my heart"* maxi lemez is.***

H. P. Lovecraft

Nis völgyében halványan világít az elátkozott fogyó hold, gyönge szarvai ösvényt hasítanak fényének a hatalmas upasfa gyilkos lombsátorán át. A völgy mélyén, ahová nem ér el fény, furcsa alakok mozognak, buján tenyészik a bozót minden lejtőn. Gonosz indák és iszalagok kúsznak a romba dőlt paloták kövei között, szorosan rátekerednek a törött oszlopokra, különös monolitokra,felgyűrik az elfelejtett kezek rakta padlók márványlapjait. A romos udvarokon gigászivá növő fákon apró majmocskák ugrálnak, miközben a mély kincseskamrákban ki-be kúsznak a mérges kígyók és a nevenincs pikkelyes lények. Hatalmasak a nedves moha alatt szunnyadó kövek, és óriásiak a falak, amelyekről lezuhantak. Építőik örök időkre emelték őket, és valóban nemesen szolgálnak még mindig az alattuk tanyát ütött szürke varangynak. A völgy legalján kanyarog a Than folyó, amelynek nyálkás vize vastagon hínáros. Rejtett forrásokból fakad, és föld alatti barlangokba fut, ezért a Völgy Démona, aki most éppen erre járt, sem tudta, miért vörös a vize, és honnan érkezik. Hirtelen megjelent a holdsugárban kísértő Géniusz, és így szólt a Völgy Démonához: -Öreg vagyok és sokat felejtettem. Bezsélj nekem azoknak a tetteiről és külleméről, akik ezeket a kőépületeket emelték. És a Démon azt válaszolta: -Én vagyok az Emlékezet, és tudós vagyok a múlt tudományában, de én is megöregedtem. Ezek a lények olyanok voltak, mint a Than folyó vize, nem arra születtek, hogy megértsék őket. A tetteikre nem emlékezem, mivel a pillanatnak szóltak. A külsejüket is csak homályosan tudom felidézni, hasonlított e kis majmokéra a fán. A nevükre világosan emlékezem, mivel rímelt a folyóéra. A tegnap eme lényeinek neve Man (azaz ember).

Ezután a Géniusz visszarepült a vékonyszarvú Holdba, a Démon pedig elmélázva bámult egy majmocskát egy romos udvarból kinőtt fán.

(H.P.Lovecraft: Emlékezet)

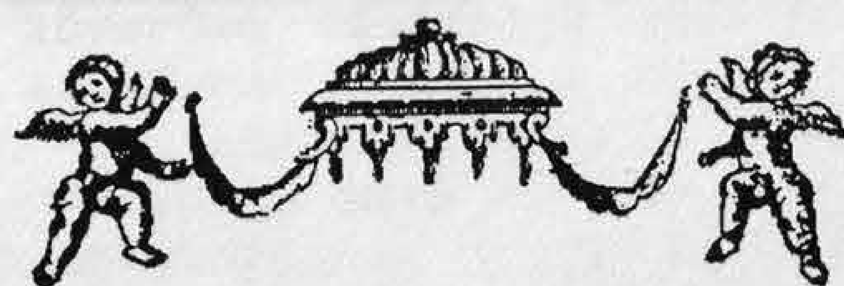

Lovecraft,(Howard Phillips) az amerikai Rhode Island-ban született 1890.aug.20-án, egy ősi new-englandi család utolsó leszármazottjaként, s csaknem ismeretlenül halt meg 1937.márc.15-én. Megítélése a jelenlegi amerikai irodalomtörténetben meglehetősen megosztott, egyesek Poe mellett emlegetik, de szélsőségesen negatív kritikák is látnak róla napvilágot. Mindenesetre tény, hogy alakját és műveit mítosz övezi, gyakorlatilag minden írásos emléket kiadtak tőle, míg életében egyetlen kisregénye jelent meg /*Az árny Innsmouth felett;1936*/. Már négyéves korában megtanult írni, s első írása /*A kis üvegpalack*/ két évvel(!) rá íródott. 9 évesen publikálni kezdi saját újságját a /*The Scientific Gazette*/ Természettudomány Lapját, mely 32 számot ér meg. Iskolába rendszeresen nem járt, ebben családja nehéz körülményei, beteges hajlama akadályozta. A fiatal - látókörébe az írás mellett a kémia és a csillagászat lázas kutatása kerül. Tizenkét esztendősen már számos esszéje jelenik meg, s ekkor indul új magazinja is „A csillagászat Rhode Islandja". Ennek 1907-ben jelenik meg utolsó, 69. száma. Fő szenvedélye azonban a misztikus horrortörténetek írása, melyeket Poe hatására kezdett el írni, s egész életében (némi örökségi járandóság mellett)ebből és amatőr újságírásból tartja fent úgy-ahogy magát. Korában „eltévedt lovasként" nem érezte jól magát, ideálja a novelláiban is többször megjelenő gyarmati New England, vagy a XVIII.sz-i London. Első igazi novellája /*A szörny a barlangban;1905*/, ezt követően vásárolja meg írógépét, az egyetlent, amelyet használni fog az élete során. A *Weird Tales* c. ponyvamagazin kezdi közölni 1917-ben az írásait. Mágikus fantasy regényei közül a legismertebbekké a Ctulhu-mítosz köré szőttek váltak /*Ctulhu hívása*/. A hátralévő húsz év termése számtalan híres kisregény és novella. (Csak kiragadva a sorból: / *A kívülálló; Ő; A különös magas ház a ködben; Az ezüstkulcs; Az őrület hegyei;* /. Pályája során kiterjedt levelezést folytatott a fantasztikus irodalmat kedvelő olvasói és írói körökkel. Ebből alakult ki a később „Lovecraft-körnek" is elnevezett alkotói csoport. - szorgalmáról annak idején legendák keringtek, előfordult,

hogy a kritikára és javításra hozzáküldött pár oldalas anyagra a válasz egy több mint ötven lapból álló tanulmány volt. Az író ismertsége és népszerűsége igen nagy mértékben egyetlen ember munkája; írótanítványáé és levelezőpartneréé *August. W. Derleth*-é. Derleth hozza másodmagával létre az *Arkham House* könyvkiadót mely nemcsak - munkáit nyomja könyv alakban újra, hanem a *Weird Tales* nagyjait is.(*Robert E. Howard, Ray Bradbury, E. Hoffman Price*) Utolsó éveiben írja meg az /*Árnyék az időn túlról*/c. művét. Már '34 szeptemberében szenved attól, amit ő hasfájásnak hisz, ám az áttételes rák. 1937 március 15-én hal meg, temetési szertartásán csak négyen vesznek részt.

„Lovecraft legjobb novelláit a poe-i hagyományok tiszteletben tartása és rendkívüli ötletgazdagság jellemzi. Rémhistóriái többnyire mellőzik a jól bevált, vértől-könnytől csepegő horror-elemeket, s megoldásaikban igen közel állanak a fantasztikus novellák eredeti megoldásaihoz.(...) A rémtörténet a félelem műfaja, pontosabban: játék a félelemmel- és az emberek többsége szeret játszani a félelemmel. Mindaddig, amíg a félelem nem igazi... Mindenki tudja, hogy kísértetek, emberfarkasok, gólemek, vámpírok, koboldok, toronymagas gorillák és hétfejű sárkányok nincsenek, a mítosz és a mese mégis az emberiség örök szellemi tápláléka marad valószínűleg. (...) Tudatalatti rettegéseink, halálfélelmünk, ősi sejtelmeink és látomásaink, bizonytalanságunk és aggodalmunk kivetítései (...) az elszigetelt egyén különös menekülése a képzelet zsákutcájába. (...) A szörnyűség szépsége az, amit ezek az alkotók felfedeztek, a felvilágosodás egyik alapgondolatának, a természethez való visszatérés-nek *reductio ad absurdum*ait tárják elénk, s ezeket a rémes látomásokat (...) úgy vetíti a valóságra, hogy már nem csupán a fantazmagóriáktól, de a valóságtól is eliszonyodunk. (...) A felvilágosodás józan, racionalista, klasszicista világából való heves kiábrándulás pillanatai ezek, a lázadó és menekülő romantikáé, amely nem osztja a hitet a tudomány által teremthető „szép, új világban", amely észreveszi a világban jelenlevő irracionalitást, elidegenedettséget, szörnyeket támaszt fel, éleszt fel és teremt. (...) Lovecraft álomélményeinek, álomelméletének filozófiai mélységet a hinduizmus és a buddhizmus eszméivel rokonítható elképzelések adnak. Művészetét nem lehet a hagyományos nézőpontból megérteni: mítoszaiban ritkán törekszik valószínűsítésre, hitelességre, jóslataiban nem alkalmaz semmiféle kivetítést, s a jelen képei éppen olyan bizonytalan árnyaknak tűnnek, mint a múlt és a jövendő látomásai. (...) *Úgy viszi* az olvasót először a képzelet megdöbbentő tartományaiba, hogy azután e vad és rejtelmes világok egyre ismerősebbek lehessenek, s egyre inkább hasonlítsanak a valószínű világhoz és a valószínű jövőhöz. **Lovecraft egyik leghatásosabb (és legkevésbé népszerű) mondanivalója, hogy a szörnyek bennünk, körülöttünk léteznek, hogy voltaképpen *mi vagyunk a szörnyek*."***

* részletek Szentmihályi Szabó Péter: H.P.Lovecraft c. művéből

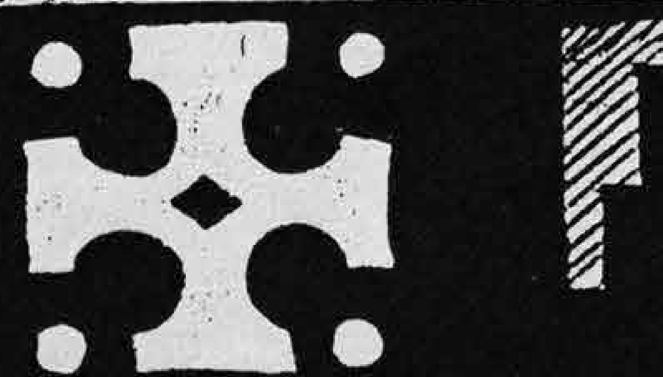

Borzalmasak voltak a változások, melyek legjobb barátomon, Crawford Tillinghaston estek. Már két és fél hónapja nem láttam. Annyit tudtam, hogy az idő túlnyomó részében bezárkózik a padláson lévő laboratóriumába átkozott elektromos gépezetével.... Azon az éjszakán - üzenetével az ajtajához szólított annyi hét száműzetés után. Miután beengedett, remegve követtem a ház sötét ürességében ezt az emberparódiát....

Már önmagában az hiba volt, hogy Crawford Tillinghast tanulmányozni kezdte a tudományt és a filozófiát, mivel az érző, tevékeny embernek két egyformán tragikus lehetőséget kínál: kétségbeesést kudarc esetén, és elviselhetetlen félelmet siker esetén. Tillinghast valaha a búskomorság áldozata volt, míg most, amennyire félelmemen át megítélhettem a siker áldozata lett. Erre figyelmeztettem tíz hete, amikor kitalálta, hogy milyen felfedezést tett.

Mikor elmondta, mely cél felé vezetnek kutatásai, megdöbbent csaknem rémült tiltakozásom hallatán, fanatikus dühvel űzött ki a házából. "Csak azt látjuk - mondta - aminek látására megvannak a szerveink, fogalmunk sincs abszolút természetéről. Az anyag, az energia, az élet egész világai akár közel is lehetnek, mi mégsem fogjuk fel őket saját érzékeinkkel!" Most pedig ezt mondta:

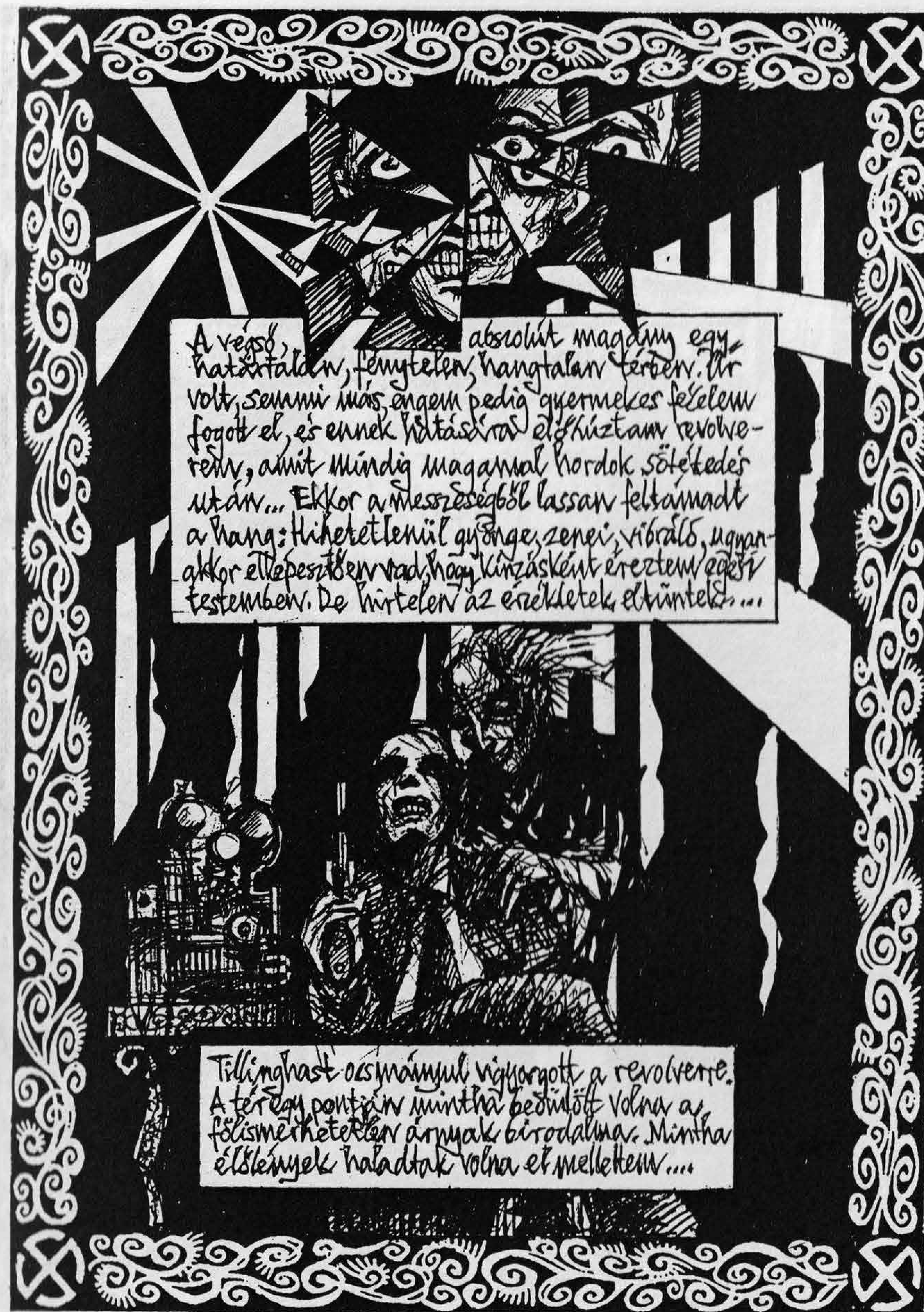

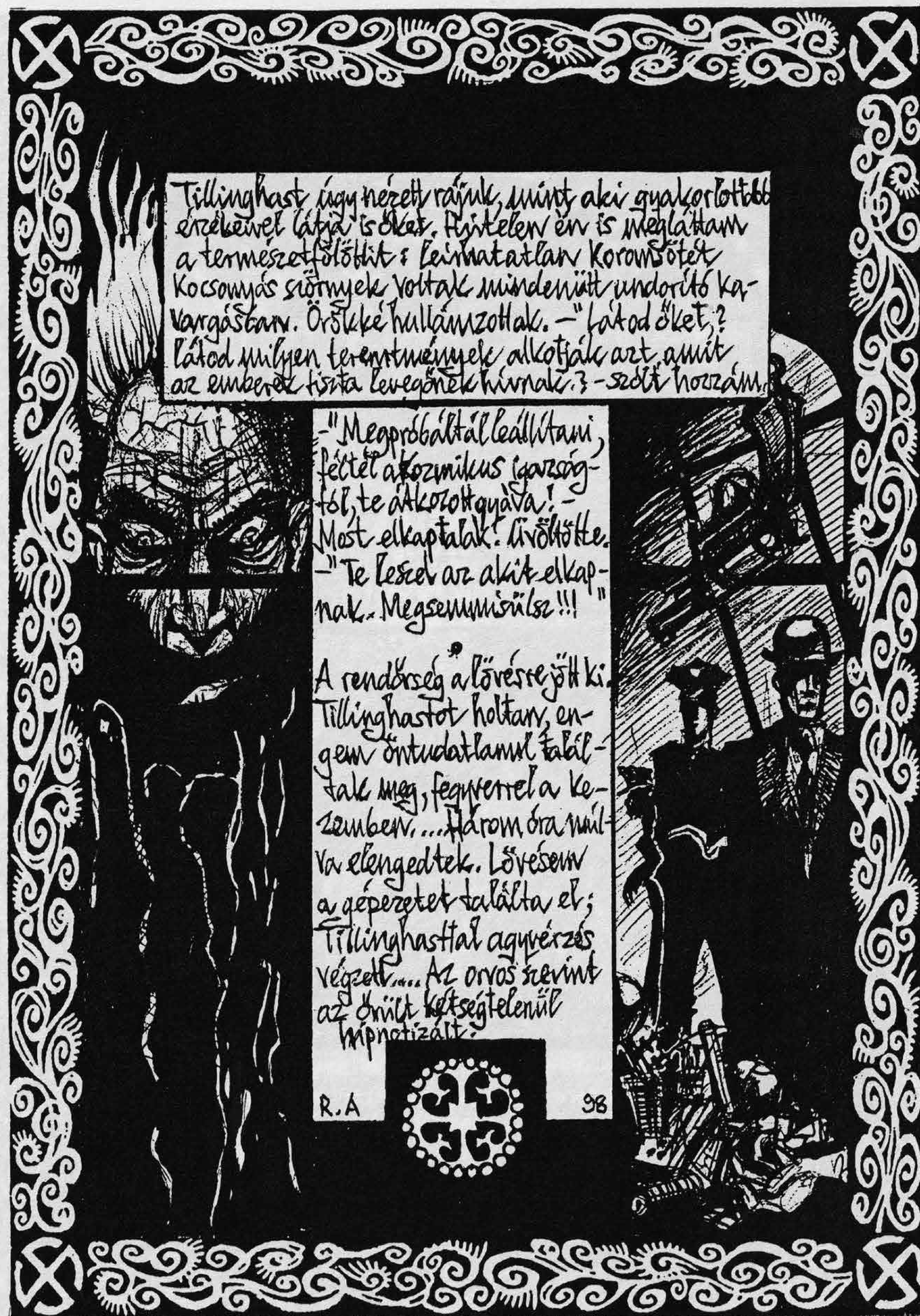
Huszonnégy órán belül ez a gépezet itt az asztalon olyan hullámokat kelt, melyek ismeretlen érzékszerveinket működésbe hozzák!"... Most leültetett és elfordított egy kapcsolót a masinán. A sírtás halk zúgássá enyhült. -"A tobozmirigy képeket továbbít az agyba... normális ember így kapja a legtöbbet... a legtöbb bizonyíték így érkezik onnan túlról...." A távoli zugok árnyékba merültek az emberi szemmel nem látható sugarak hatására a padláson.

Az egész helyet elöntötte az önnön természetét elfátyolozó, párás irrealitás, amely képzelgésre bújtogatta a fantáziát. Hatalmas, hihetetlen templomba képzeltem magam,

melyben megszámlálhatatlan kőoszlop fúródik a magasságba... Úgy tűnt rég halott istenek hatalmas, hihetetlen templomában vagyok, ahol az oszlopok a látóteremen kívül esnek, felhős magasságokig felérnek. Ez a kép egy darabig nagyon éles volt, azán fokozatosan átadta helyét valami sokkal borzalmasabbnak: a végső, abszolút magánynak....

Tillinghast úgy nézett rájuk, mint aki gyakorlottabb érzékeivel látja is őket. Hirtelen én is megláttam a természetfölöttit: leírhatatlan koromsötét kocsonyás szörnyek voltak mindenütt undorító kavargásban. Örökké hullámzottak. -"Látod őket,? Látod milyen teremtmények alkotják azt, amit az emberek tiszta levegőnek hívnak.? -szólt hozzám.
-"Megpróbáltál leállítani, féltél a kozmikus igazságtól, te átkozott gyáva! - Most elkaptalak. üvöltötte. -"Te leszel az akit elkapnak. Megsemmisülsz!!!"
A rendőrség a lövésre jött ki. Tillinghastot holtan, engem öntudatlanul találtak meg, fegyverrel a kezemben. ...Három óra múlva elengedtek. Lövésem a gépezetet találta el; Tillinghasttal agyvérzés végzett.... Az orvos szerint az őrült kétségtelenül hipnotizált.
R.A
98

TARTALOM

390.-

Írások:

Varga Gábor - Blood Axis prológus
Rásonyi Ábel - képregény

Fordítások:

Váradi Eszter - Sisters of Mercy
Vető Orsolya - Tony Wakeford
Papp Zsuzsa - Christian Death, Fields of the Nephilim
Benics Réka - háttérinformációk
Belley Éva - háttérinformációk

Forrásanyagok:

Galaktika /H/; Orkus magazin /D/; Hex Files: the goth bible /GB/; BRV magazin /GB/; Elegy /F/; Prémotion /F/; A szürrealizmus enciklopédiája; Internet

Köszönöm még Bogyai Katalin, Váradi Attila, Édra, Géza, Gábor, Picur segítségét. A Lovecraft életrajz elkészítésében segítséget nyújtott az „Aurin" magyar honlap. Szekesztik Varga Illés és Tick Péter.
Internet cím: www.elte.hu/~tick/aurin
Az „Emlékezet" Bihari György fordítása.

Megrendelhető: Szelevényi Gellért,
Budapest, II. Fazekas utca 8. 2/2. 1027
Tel./Inf.: 212-9354
E-mail: tajtlapgelka@nexus.hu

Tajtékos Lapok I. - 300 Ft + postaköltség
Tajtékos Sorok (versesfüzet) - 100 Ft + postaköltség
Tajtékos Lapok II. - 350 Ft + postaköltség
Ordo Equitum Solis szövegfüzet - február végétől
Tajtékos Lapok III. - 350 Ft + postaköltség
Voyage CD - 1900 Ft
postaköltség: 150 Ft

28. példány

A Tajtékos Lapok III.-ban szereplő írások lezárásának időpontja:
1999. Január 31.
Készült 110 számozott és 10 tiszteletpéldányban
Made in Hungary